



DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D.L.P.M. 770-1987

Fq.Con.núm.33/27

IV Legislatura

Any 1995

Número 21 / Fascicle 1

**Presidència
del Molt Honorable Sr. Joan Huguet i Rotger.**

Sessió celebrada dia 28 de novembre del 1995.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I.- Debat de totalitat dels Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1996, amb les esmenes a la totalitat RGE núm. 3044/95 i RGE núm. 3104/95 del Grup Parlamentari Mixt, RGE núm. 3088/95 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, RGE núm. 3068/95 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, RGE núm. 3092/95 del Grup Parlamentari Socialista, presentades al Projecte de Llei RGE núm. 2669/95 i fixació de les quantitats globals.

614

II.- Debat de les esmenes a la totalitat, presentades al Projecte de Llei RGE núm. 2668/95, relatiu a mesures tributàries, administratives i de patrimoni: RGE núm. 3074/95, presentada pel Grup Parlamentari Nacionalista-PSM; RGE núm. 3093/95, presentada pel Grup Parlamentari Socialista i RGE núm. 3105/95, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears.

656

I.- Debat de totalitat dels Pressuposts Generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per al 1996, amb les esmenes a la totalitat RGE núm. 3044/95 i RGE núm. 3104/95 del Grup Parlamentari Mixt, RGE núm. 3088/95 del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida de les Illes Balears, RGE núm. 3068/95 del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM, RGE núm. 3092/95 del Grup Parlamentari Socialista, presentades al Projecte de llei RGE núm. 2669/95 i fixació de les quantitats globals.

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, Sres. i Srs. Diputats. Començam aquesta sessió plenària, que té dos punts a l'ordre del dia, i que es farà en sessió de matí i d'horabaixa. El primer punt és el debat de totalitat dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a 1996. El debat es desenvoluparà mitjançant la intervenció inicial del Conseller d'Economia i Hisenda del Govern Balear. Després seran presentades les esmenes a la totalitat i, una volta hagi acabat tot el debat, es votaran conjuntament amb una única i sola votació totes les esmenes a la totalitat que suposen la devolució del Govern.

Després d'aquesta votació de les esmenes a la totalitat, i de la fixació de la quantia global, tant del pressupost general com del pressupost global de les empreses públiques, es passarà al segon punt de l'ordre del dia, que és el debat de les esmenes a la totalitat entorn a la llei o relatiu a les mesures tributàries i administratives i de patrimoni, projecte de llei també presentat pel Govern.

Una volta conclòs el debat de totalitat d'aquestes esmenes, es procedirà a la votació i a la presa o no en consideració d'aquest projecte de llei.

Per tant, Sres. i Srs. Diputats, en aquest moment començam el debat de totalitat dels pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 1996, al qual s'han presentat esmenes a la totalitat per part del Grup Parlamentari Mixt, dues, del Grup Parlamentari Esquerra Unida, del Grup Parlamentari Nacionalista-PSM i el Grup Parlamentari Socialista. Totes seran vistes en base al que s'ha fixat avui matí a la Junta de Portaveus quant al seguiment i, per tant, en primer lloc, i per fer la presentació del projecte de llei de pressuposts, té la paraula el Conseller d'Economia i Hisenda Sr. Jaume Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El debat de pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a l'any 1996 és, probablement, el debat d'autèntica política real i efectiva del que farà el Govern al llarg del proper any. És cert que tot i sense finançament, hi pot haver una gestió política, però és absolutament contundent que sense doblers no existeix una gestió veritable. Per tant, amb les pessetes davant, amb els recursos financers davant, podem parlar de política.

Sres. i Srs. Diputats, el que ara discutirem és el pla de despeses i el pla d'ingresos que tenim. Els diputats d'aquesta Cambra han estat elegits pels ciutadans que paguen impostos i que, en canvi, demanen una despesa pública administrativa. El meu partit, i jo, defensam, amb tot rigor, que sigui possible, i no sempre és possible, que la despesa que aquí avui presentam coincideixi amb els ingressos prevists en el projecte. Defensam el que no és habitual: tan poc habitual que, des de l'any 1988, a totes les administracions públiques de l'Estat, a totes les autonomies, inclosa l'administració central, només hi ha un projecte de pressuposts amb el mateix volum de despeses que d'ingresos. Aquest projecte és aquest que avui presentam aquí. Normalment, i és habitual, existeix molta més despesa, existeix més despesa que no ingressos.

Ens podem demanar precisament avui i aquí, d'on surt aquesta diferència. La diferència entre la despesa prevista i els ingressos previst recaptar és el dèficit públic, sempre - lògicament- que aquesta despesa sigui superior als ingressos prevists. És, per tant, la paraula clau, la diferència, dèficit públic, deute, per tant, de l'administració.

Però és important matisar la rellevància que té aquest dèficit i, per tant, aquest nivell d'endeutament. Jo crec que quan el deute, l'endeutament d'aquest tipus d'administracions, es fa, per exemple, per inversions que beneficiïn d'una forma important i estructural totes les delegacions, fins i tot les futures, quan aquest deute, per exemple, es fa en depuradores, benvingut sigui, perquè no queda més remei que fer-lo. Avui, en aquestes illes, tenim un turisme que, probablement, no hagués pogut venir amb tota la seva intensitat, amb tota la seva quantitat i, per suposat, amb la seva qualitat, si no hagués estat perquè avui tenim unes platges que tenen un nivell de depuració diferencial al que tenien fa un any. Avui tenim un deute contret, un deute del qual els ciutadans, fins i tot avui, cinc anys després, poden gaudir dels seus propis beneficis.

Però, Sres. i Srs. Diputats, el que no és de rebut és que, per satisfer necessitats corrents dels electors que tenim avui, es firmin endeutaments, en contregui dèficit públic, que han de pagar electors que avui encara ni tan sols tenen dret a votar. El que no es pot defensar és que, d'aquí a vuit anys, les noves generacions es trobin que no poden fer altra cosa que haver de pagar l'endeutament que hem contret els que hem anat davant ells. Això, desgraciadament, Sres. i Srs. Diputats, és una cosa que succeeix a molts llocs de l'Estat espanyol. Aquells que no han gaudit d'aquestes inversions han de pagar, han de tornar aquestes inversions. Jo crec que estaran d'acord amb jo que això és un acte, probablement, de totalitarisme. Condemnem, sense tan sols donar-los oportunitat d'escoltar-los, aquells que avui no es poden pronunciar electoralment -aquells que avui, probablement, encara no tenen criteris- a pagar uns serveis dels que nosaltres avui gaudim.

Perquè que ningú no s'enganyi, que ningú no dubti ni per un sol moment, que tots els doblers que gasta l'administració pública són doblers que es treuen dels propis ciutadans, es treuen del finançament de l'administració pública, bàsicament via fiscal, via impositiva. No hi ha cap deute que no s'hagi de finançar a curt, a mig o a llarg termini amb un impost, cap ni un.

Aleshores, és un acte democratitzador, és un acte de responsabilitat davant les generacions que ens seguiran, no disposar d'uns doblers que són seus. La postura d'aquest govern és la postura de fer, amb el dèficit públic, amb l'endeutament, només allò que pugui gaudir i beneficiar la pròpia societat en un futur, per part d'aquestes generacions futures, i tot, lògicament, fins i tot dins uns nivells raonables, que no distorsionin la capacitat de creació de riquesa del propi sector privat, la capacitat que la Comunitat Autònoma d'aquella regió, d'aquell país, pugui ser capdavantera en la creació de riquesa.

Per tant, amb aquest plantejament, podem constatar ja el que són fets objectius. Els habitants de les Illes Balears tenen, avui, el deute públic més petit per habitant de tot l'Estat espanyol. Fet objectiu. Un altre fet objectiu: encara que el pes percentual és molt més petit, si vostès fan una comparació amb el que és habitual en l'anàlisi d'aquest tipus d'endeutament, endeutament en relació al producte interior brut: les Illes Balears tenen el més petit *ratio* d'endeutament de tot l'Estat espanyol.

Avui presentem un pressupost on es gasta el que s'ingressa i no es demana a aquest Parlament autorització d'endeutament. Els Srs. Diputats no hauran d'autoritzar el Govern d'aquesta comunitat autònoma a contreure cap deute que no sigui el que correspon als doblers de l'impost denominat ecològic avalat davant el Tribunal. Aquest és el primer gran tret dels pressuposts.

Un pressupost que, insistesc, per primera vegada, des de l'any 88, presenta un pressupost d'administració general equilibrat, que preveu gastar, preveu una despesa equivalent a la previsió d'ingressos, que no demana autorització d'endeutament en aquest Parlament. No preveu, per tant, dèficit públic.

Com hem arribat a aquest punt? Miri, a mi m'agrada fer la comparació amb un pare de família, administrant els doblers de la seva família, per poder entendre d'una forma molt més planera aquest tipus de plantejaments. El que hem fet, fins al dia d'avui, és retallar les despeses de participació pública, any rera any, i millorar els ingressos, el procés de recaptació i gestió d'aquests ingressos any rera any.

Retall de la despesa que vol dir, exactament, que avui, any 1995, les 100 pessetes que es gastaven l'any 1993 de despesa d'administració pública, avui representen les mateixes, amb les mateixes competències -lògicament una comparació homogènia-, representen 95, les 100 pessetes que gastàvem l'any 93 avui representen 95. L'any 94 vàrem reduir el pressupost en un 6%, en termes reals, no nominals, un 6%. El 95 vàrem congelar aquesta despesa. Pujaven els pressuposts perquè entraven noves competències. Insistesc que sempre la comparació ha de ser homogènia.

Enguany, l'administració pública de les Illes Balears tornarà, si s'aprova aquest projecte de pressuposts, a gastar menys doblers, menys participació dins la producció de riquesa generalitzada, a gastar, en termes reals, més doblers que l'any anterior. Això, perquè s'entengui, vol dir que la participació del sector públic autonòmic dins l'economia tornarà a ser inferior. Estic parlant, lògicament, en termes reals. Vostès coneixen perfectament la comparació de les dades del creixement que s'apliquen al 4 i pico per cent de creixement, amb una inflexió prevista del 3,5%, amb unes competències noves assolides en aquest pressupost, que representen 800 milions de pessetes gairebé i, per tant, tenim que l'increment nominal de la participació de l'administració pública dins l'economia estarà als voltants del 2,9%. Per tant, tenim un decreixement, en termes reals, de quasi 05.06 punts percentuals.

Dit de forma planera: insistesc, l'administració pública gastarà, participarà menys que el sector privat en l'economia, un any més. Contenció de la despesa pública, perquè, efectivament, aquest és el nostre model d'administració pública. Un model que, lògicament, creu en el sector privat com el màxim responsable de generació de riquesa.

Tres anys de contenció de la despesa, quina despesa? Contenció en matèria de personal. El mateix Ministeri de l'administració central diu públicament que som l'autonomia que té menys funcionaris per 1.000 habitants, menys assessors, increments salarials moderats i despesa de funcionament -aquest que es coneix com a capítol 2, despesa que és, relativament, poc important, però que és la despesa que es necessita cada matí per obrir les oficines, aquesta despesa que es necessita per pagar els lloguers, els telèfons i totes aquestes qüestions-, ha passat, en 3 anys, de representar el 6% del total del pressupost a representar el 5%. Per tant, ha davallat en termes percentuals un punt sobre la totalitat del pressupost.

Com ha estat possible això? Nosaltres creim que això ha estat possible perquè s'ha pogut aplicar un procés de tecnificació de l'administració, s'ha pogut aplicar un esforç de reducció en la despesa corrent, i per una austeritat que ha estat reconeguda pels ciutadans i, lògicament, per l'oposició, quan no critica aquest tipus de despesa.

D'altra banda, l'altre gran tret, és que hem millorat els ingressos que s'han recaptat en aquesta Comunitat Autònoma. Jo crec que hem fet una feina amb molta cura de millora de la gestió, que, sense cap dubte, no passa pel que, dins l'administració, es coneix com el mètode Borrell, de (...) del ciutadà, sinó tot al contrari. Una filosofia absolutament diferent a la que va aplicar, en el seu moment, aquell secretari d'estat. Una filosofia que avui dona una gestió i que avui permet recollir aquell fruit, per tant ens permet tenir aquestes previsions d'ingressos.

Jo record perfectament que jo mateix vaig tenir oportunitat de dir-los a tots vostès, aquí, des d'aquesta tribuna, que, precisament, permetessin que els funcionaris, que els magnífics funcionaris -i ho dic de tot cor- que hi ha a l'administració de la hisenda autonòmica, poguessin fer la seva feina, amb els mitjans apropiats, sense cap tipus de politització, i veuran vostès com són capaços de tenir una bona gestió en política d'ingressos.

El resultat és que aquests ingressos, efectivament, han millorat, i no tot el pes d'aquesta millora de la recaptació dels ingressos l'hem d'imputar a aquesta millora de la gestió, a la feina dels propis funcionaris encarregats de la matèria -no és veritat, s'ha de reconèixer-, sinó que també existeix una part important que va lligada a la pròpia evolució econòmica de les Illes Balears. Efectivament, el conjunt del creixement en activitat econòmica que s'ha produït en aquests anys han tengut una influència directa en la política fiscal de recaptació, sobretot del que serien els tributs cedits -tributs, per tant, de l'Estat- que són els més directament lligats a l'activitat econòmica. Per tant, lògicament, s'ha de reconèixer aquest aspecte.

Aleshores,enguany, en aquest projecte de pressuposts, i de forma diferencial, els ingressos i les despeses empaten. Es presenta un pressupost que empata i mentre que els socialistes diuen que han de fer actuació contra el dèficit públic, nosaltres podem arribar a fer aquest tipus d'esforç en un pressupost autonòmic i presentar, precisament, un pressupost sense dèficit. No és que reduïm el dèficit, no presentem una reducció del dèficit com la que podia intentar presentar el pressupost general de l'Estat rebutjat fa poc temps a Madrid. Nosaltres reduïm el dèficit, el reduïm totalment. Presentem un pressupost d'administració general equilibrat. Gastam exactament el mateix que tenim, ni una sola pesseta més.

Ho he dit altres vegades des d'aquesta tribuna: l'exercici més important de gestió política que fa, probablement, el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma, es realitza al llarg del mes de setembre i octubre, any rera any, probablement quan es trien els projectes que han d'integrar els pressuposts. Sempre, i a qualsevol administració pública, hi ha més peticions que possibilitats, i l'executiu, en aquest moment, ha de realitzar una tria, ha de realitzar un exercici de prioritzacions, molt difícils -em creguin-, però un exercici molt important, i on es realitza l'acció política de l'executiu.

Doncs bé, com s'ha realitzat aquest exercici?, com ho hem triat, l'any 96 -parlo del projecte, lògicament? El Govern de la Comunitat Autònoma, l'any 92, com vostès saben perfectament, va elaborar un pla estratègic de competitivitat. Aquest pla estratègic de competitivitat estructurava les grans línies més importants d'actuació de futur. Recordaran aquells 8 grans trets diferencials importants d'actuacions estratègiques que es desenvolupaven en més de 60 programes per poder modificar la realitat cap a una millora de la competitivitat. En aquell temps, mentre altres grups d'aquesta cambra, demanaven un pla de *xoc*, el Govern plantificava per millorar la competitivitat del futur. A resultes d'aquest pla, s'ajusta anualment el pla de desenvolupament regional que vostès coneixen perfectament i que, any rera any, fa una fixació del que són aquestes prioritats.

Enguany, per primera vegada, a més -i els puc avançar que això sí que ha estat una cosa nova- en aquest anàlisi de priorització que fa el Consell de Govern, hem analitzat els 86 programes que els presentem avui aquí, els 86 programes de la classificació pressupostària per programes, contrastat amb el llibre blanc de creixement, competitivitat i ocupació de la Unió Europea, el llibre blanc del Sr. Delors, el llibre blanc que tots vostès coneixen perfectament. En realitat, un contrast d'aquest programa quan realitzàvem, precisament, el nostre exercici de priorització. Consideram, i esper que tots els diputats hi estiguin d'acord, una aportació molt important i molt interessant el contingut d'aquest llibre blanc de la competitivitat i de l'ocupació. M'alegra veure proves d'assentiment entre els Srs. Diputats.

La Conselleria d'Economia també, lògicament, analitza les dades de conjuntura econòmica, internacional i nacional, que puguin afectar, d'una manera directa o indirecta, l'escenari macro-econòmic, on s'han de fer efectius aquests programes que s'han prioritzat damunt un (...) per veure de quina manera aquest escenari pot influir sobre la pròpia realitat de les Illes Balears.

Enguany, l'any 95, vostès saben que, probablement, tancarem el creixement de l'economia en un 5,4%, i a l'informe econòmic-financer que tenen hauran pogut llegir que la previsió per a l'any 96 és una previsió d'increment del producte interior brut del 4%, una previsió de creixement que, probablement, sigui molt interessant perquè reconduïx cap a un nivell més sòlid el nivell de creixement de les Illes Balears, molt més estable, probablement, i més sostenible, malgrat que, lògicament, els cicles, la teoria dels cicles econòmics és una cosa que tots vostès coneixen perfectament.

Per tant, aquest increment del 4% serà, probablement, com diuen molts economistes, un creixement tolerable per a la nostra economia. Aquest creixement que vostès poden constatar en aquest informe -no em voldria estendre massa, però fer-los una mica de dibuix, a grans trets de la situació- hauran vist que es divideix en un creixement d'un 1% a la indústria -això és una bona notícia-, l'agricultura es mantindrà sense creixement ni decreixement, un 2,5% la construcció -la veritat és que, en això, no tots ens posam d'acord; nosaltres creim que el nostre model provisional de conjuntura econòmica és encertant preveient aquest 2,5%-, i torna a existir un 4,6% d'increment en el sector terciari, en el sector serveis.

Per tant, el Govern, després d'analitzar la conjuntura prevista, després d'analitzar les prioritats del pla estratègic, del pla de desenvolupament, del llibre blanc, i lògicament, les disponibilitats financeres, fa un exercici de prioritització de la despesa. La despesa s'ha d'ajustar a aquesta política que planteja el propi partit popular. Això era com.

Ara, què hem triat? Abans d'intentar contestar aquesta pregunta, voldria explicar que la feina que feim dins aquest procés consisteix a desenvolupar els eixos d'aquest pla de desenvolupament i competitivitat. Cada eix reb una dotació financera que surt dels 86 programes econòmics que s'apliquen l'any 96 i que conformen la política de l'administració autonòmica d'aquest govern.

Em permetran que, com una persona que ha dedicat sempre molt temps a aquest exercici -que consider, probablement, el més important de l'exercici polític- crec que no només hem de viure, línia a línia, els eixos sinó que, a més a més, l'esforç que s'ha fet per prioritzar les actuacions que es varen considerar més importants dins el terreny social d'equiparació i justícia social així com l'increment global de competitivitat del model econòmic de la nostra economia.

Per analitzar, en resum, selecció de programes des del govern d'aquests 86 programes, es fa, amb aquests criteris: en primer lloc, selecció (...) destinar, una vegada més, el 50% de la despesa a inversió. De tots els doblers que gestiona que el Govern, lògicament -no dels que no gestiona el Govern-, Sres. i Srs. Diputats, el 50% es destina a inversió. Sres. i Srs. Diputats, de cada 100 pessetes que tenen aquests pressuposts, més o manco, la meitat es destinen a inversions.

Aquesta és la primera prioritització: inversió. Prioritzar la inversió sobre la despesa corrent, per dues raons bàsiques: en primer lloc, amb la manca d'infraestructures que té aquesta comunitat autònoma, amb l'oblit històric que el Govern Central ha fet de les Illes Balears, és imprescindible realitzar un esforç per invertir. En segon lloc, perquè, afortunadament, la despesa del Govern Balear -i dic afortunadament, perquè una cosa de positiu sí que té- no arriba al 3% del producte interior brut, de tot el nostre producte interior brut. El nostre impacte econòmic és un impacte, lògicament, mínim, i ens hem de concentrar posant molt (...) l'escasesa de recursos que té el nostre govern autonòmic, que té la nostra administració. Hem de possibilitar que aquesta focalització millori la capacitat que té el sistema per generar riquesa i distribuir-la, que millorin els condicionants de competitivitat per poder continuar gaudint d'aquest nivell de creació d'ocupació i d'aquest nivell de creació de riquesa.

Hem de potenciar que el sector privat, veritable protagonista, afortunadament, de la nostra economia, tengui la millor ajuda possible per continuar generant recursos.

Hem de fer les carreteres perquè circulin les iniciatives privades i mai no hem de crear iniciatives públiques que alterin el mercat, les regles de funcionament del mercat. Hem d'aprofitar, en definitiva, la gran sort de tenir una societat amb iniciativa pròpia i no intentar substituir-la. Per això, Sres. i Srs. Diputats, la primera elecció és invertir.

La segona elecció, quan s'analitza el pressupost, és invertir en aquestes infraestructures. Obres públiques i junta d'aigües són, no només, la primera partida d'aquest pressupost sinó la que més creix. Perquè no hi hagi dubtes, aigua i depuració són un repte i ningú es pot qualificar d'ecologista i pujar a aquesta tribuna i demanar que no es faci aquesta inversió en depuració i abastament d'aigües. Cinc mil milions de carreteres, més de cinc mil milions, inclosa despesa de manteniment, suposa la major inversió mai feta pel Govern autonòmic en carreteres a les Illes Balears. Un 10% del pressupost de les Illes són carreteres, quan a l'Estat central, segons aquests pressuposts que han estat rebutjats, totes les inversions representen el 5,3% del total, amb un decreixement de prop del 10% respecte de la mateixa previsió de l'any inicial de la política d'inversions. Tot i això, n'estic segur, no en tenc cap dubte, que escoltarem aquí una lliçó de com s'hauria de gastar en aquestes illes.

Dins el terreny econòmic, hi ha dues actuacions més que s'han triat com a prioritàries: la indústria del comerç, per una banda, i la diversificació del model que suposarà la implementació de les telecomunicacions, de les noves tecnologies i el Parc Balear d'Innovació Tecnològica en concret.

Una tercera línia econòmica que entra de ple dins el terreny social és l'aposta per a la formació. Destinam 1.000 milions de pessetes, dins una ambició pla de 8.000 milions de pessetes -que vaig presentar la setmana passada jo mateix en aquest Parlament- que intenta que 27.000 treballadors que no s'incorporaren al mercat de treball, i milers i milers que ja són en aquest mercat de treball, puguin millorar la seva posició dins la seva empresa, puguin millorar la seva posició econòmica, la seva expectativa de millora, pugin, en definitiva, dins la seva preparació, se formin i, lògicament, aconseguixin incrementar les possibilitats d'aportar major valor afegit a la nostra economia. I una dotació important, tant com important és el sector en el camp de l'hoteleria, mitjançant l'escola que s'ha creat.

Hi ha més d'un 10% de despesa social, a la qual es pot afegir una ambiciosa aposta per a un pla d'habitatges: 800 milions de pessetes destinats a un pla d'habitatge social dins el pressupost de l'any 96. Es dona una passa més dins el procés de millora de la gestió dels hospitals de la xarxa autonòmica i es fa un esforç per a la normalització lingüística, per a la recuperació dels menors amb dificultats, per a la modernització del turisme i per a la dotació de millors serveis per a les policies locals. Hi ha més de 800 milions de pessetes per a reforestació, ajuts al sector agrícola, i prevenció i extinció d'incendis.

Des d'enguany, també, hi ha un grapat de coses noves, que es presenten en aquest pressupost, i que reflecteixen la pròpia aplicació del programa electoral del partit popular, guanyador de les eleccions autonòmiques. Es destinen, per primera vegada, més de 1.500 milions de pessetes al finançament dels consells insulars. Es posa el finançament per al Síndic de Comptes, i també es destina un 30% més de dotació al suport transitori comunitari.

Els Srs. Diputats han tengut, durant aquest mes, ocasió d'escoltar tots els Consellers i responsables de les àrees administratives que han passat per davant la corresponent comissió. Lògicament, els vull estalviar haver de repetir aquí, avui, aquest debat.

No vull acabar sense dir que, sense cap dubte, tots podem pujar aquí, a aquesta tribuna, i afegir -probablement jo el primer- i demanar que el que afegim ho paguin aquells que vénen darrera nosaltres, que ho paguin els nostres fills, quan puguin -si és que poden algun dia. Aquesta és una opció política. El Govern Balear defensa clarament l'opció de la contenció d'aquesta despesa, de la moderació, de l'exercici de responsabilitat davant el futur. Jo crec que qualsevol postura que sigui contrària a aquesta, lògicament, és legítima, però s'ha de poder dir clarament que es defensa el que quan es fa descontrolat és, ni més ni manco, una hipoteca del nostre futur, la creació d'una hipoteca per al nostre futur. D'això, desgraciadament, els ciutadans de l'Estat espanyol, en sabem moltes coses. Per tant, per això, els deman, en aquest Parlament, que tinguin a bé rebutjar les esmenes a la totalitat que s'han presentat, i aprovar la tramitació d'aquest projecte de pressuposts. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Passam al debat de les esmenes a la totalitat. En primer lloc, per defensar l'esmena a la totalitat presentada per part del Grup Mixt -que n'ha presentat dues- veurem, en primer lloc, la número 3094/95, de la qual farà la defensa el Sr. Balanzat, en un temps de set minuts i mig.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sres. i Srs. Diputats. Els Verds hem presentat esmena a la totalitat al projecte de llei de pressuposts generals per a la Comunitat Autònoma de les Illes per al 96 perquè aquest projecte de pressuposts fomenta el monocultiu turístic, no protegeix el medi ambient i és poc solidari. Enlloc d'aprofitar els beneficis generats pel turisme per potenciar altres alternatives econòmiques, s'opta per la via contrària, socialitzar el finançament del sector turístic perjudicant altres sectors econòmics. Els 1.000 milions de pessetes destinats a promoció turística haurien de ser assumits pel propi sector, que és qui més se'n beneficia.

El finançament públic d'infraestructures, com carreteres, inversions en política hidràulica, reforcen el monocultiu turístic. Moltes despeses presentades com a medi ambientals són, de fet, subvencions públiques a infraestructures al servei d'una expansió turística sense límits que ignora la nostra limitació de recursos naturals. El monocultiu turístic provoca costos ecològics: consum de territori i recursos; costos econòmics: dotació d'infraestructures i costos socials: feines precàries i poc qualificades.

Per fer front a aquests costos, el projecte de pressuposts del Govern hauria d'incorporar a la factura turística els costos del consum turístic de recursos i infraestructures. D'aquesta forma no els pagaríem tota la societat, i es podrien general recursos econòmics per potenciar la diversificació econòmica. Per exemple, una taxa sobre els viatges turístics canalitzats per *tour operators* permetria assolir aquest objectiu. Una taxa de 100 pessetes per persona i dia per als viatges turístics canalitzats per *tour operators* donaria uns ingressos anuals d'uns 8.000 milions de pessetes. Per reconduir l'activitat turística cap a un major respecte al medi ambient, aquesta taxa turística ecològica hauria de ser finalista, destinant els recursos generats a finançar inversions ecològiques. Les inversions, ecològicament i socialment útils, que contempla el projecte de pressuposts són insuficients. Manca d'inversió en transport públic, manca d'inversió en estalvi i energies renovables, manca d'inversió en reutilització d'aigües depurades i en reciclatge dels residus. Manca, en definitiva, una visió estratègica de potenciació de la indústria ambiental a les nostres illes.

La reorientació dels pressuposts per a inversions anti-ecològiques que reforcen el monocultiu turístic cap a inversions ecològiques que permetin diversificar la nostra economia contribuiria a la protecció del medi ambient i a la creació de nous llocs de treball sense necessitat d'augmentar la pressió fiscal.

A més, el projecte de pressuposts del Govern no fomenta el rejuveniment i ecologització de l'agricultura. Amb aquests pressuposts es condemna a la pagesia a servir de jardineros del paisatge al servei del sector turístic.

Per altre part, aquest projecte tampoc no contempla una transferència de fons suficient per fer front a una potenciació dels consells insulars que els permeti adquirir el protagonisme polític i institucional que els correspon. Ni una partida equivalent al 0,7% dels pressuposts per a cooperació amb els països del sud. Aquesta insolidaritat del projecte de pressuposts del Govern és encara més clamorosa si considerem el període de bonança econòmica que experimenta actualment l'economia de les Illes. Aquesta manca d'atenció cap als més desfavorits també es mostra en la magra inversió en habitatges. El Govern demostra clarament la seva manca de sensibilitat social renunciant, amb aquest projecte de pressuposts, a potenciar un sector públic rellevant en l'habitatge, que pugui donar resposta a les necessitats socials que s'amaguen sota l'opulència turística.

Per tots aquests motius, Els Verds demanam la devolució al Govern d'aquest projecte de pressuposts per a 1996, i l'elaboració d'un nou projecte que fomenti la diversificació econòmica, la protecció del medi ambient i la solidaritat amb els més desfavorits. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Sr. Conseller, té vostè la paraula. Indico que s'obre una qüestió accidental amb el Sr. Diputat.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Sr. Balanzat, la veritat és que després d'haver-lo escoltat i d'haver pogut llegir la seva esmena a la totalitat, estic temptat de dir-li que, a grans trets, jo crec que estic d'acord amb molts dels seus plantejaments, i crec que no tenc perquè ruboritzar-me, sinó tot al contrari, per aquest aspecte.

Jo crec que el problema és que aquesta esmena actua de la forma que ens agradaria actuar a tots. Ens agradaria, lògicament, poder demanar les necessitats sense que la realitat ens hagués d'espenyar aquests plantejaments idíl·lics. Això és allò bo que té la utopia, és a dir, es poden realitzar els plantejaments però una altra cosa és que les pròpies prioritats d'actuació puguin fer que això sigui una realitat.

Vostè diu que les inversions ecològiques són insuficients. Jo li puc dir que hi estic d'acord. Probablement el que es destina a aquest tipus d'inversions no és suficient, però probablement també estarà d'acord que no són suficients els doblers que es destinen a indústria o al comerç o a l'extinció d'incendis. El problema és que n'hi podríem destinar molts menys. I aquest és el problema d'haver de fer un pressupost, que has de triar. Tant de bo nosaltres disposéssim d'una disponibilitat financera tal que ens permetés realitzar aquest tipus d'inversions que, sense cap dubte, millorarien molt la situació. Però, insistesc, quan es realitza l'exercici de prioritització, s'ha de triar, i les disponibilitats financeres que tenim no donen abastament per ampliar aquest tipus d'inversió, a no ser que sigui en detriment d'unes altres. Si és així, lògicament, li propòs aquest exercici.

Vostè diu que el Govern destina, efectivament, finançament a infraestructures turístiques. I és veritat, és cert. També és cert que això detreu finançament del sector privat general, perquè lògicament és el que li explicava abans a la meua exposició. Tot el que sigui despesa pública es financia amb ingressos.

Miri, els turistes que vénen a aquestes illes, efectivament, paguen impostos. Paguen impostos sobre la benzina, sobre l'IVA, sobre el valor afegit. Només en IVA, probablement, uns 50.000 milions de pessetes. El problema és el que torna cap a aquí de forma finalista aquest tipus d'imposició. Probablement res o molt poc. I en això hi estarem d'acord, imagino.

Nosaltres, davant aquest exercici, què feim? Només tenim dues sortides: o deixam que les necessitats d'aquest sector continuïn anant al seu aire, o intentam -insistesc- realitzar una sèrie d'inversions que -és cert- es detreuen d'altres sectors, però que assegurin la capacitat del model de creació de riquesa. Perquè sense aquest tipus d'inversió -també estarà d'acord amb jo- el sector terciari d'aquestes illes, que és el sector que avui sosté la creació de riquesa i la creació de llocs de feina, probablement no podria continuar gaudint d'aquest benefici.

Per acabar, planteja també, lògicament, el tema de la política agrícola, de rejuveniment. Aquest és un tema per al qual, probablement, no bastarien els 56.000 milions de pessetes, per poder modificar l'evolució dins tot el món occidental del sector primari envers del sector terciari. L'expectativa de feina, per a qualsevol persona que estigui en el món laboral, del sector terciari davant el sector primari, és una expectativa que no té color. Però és que la del sector primari, vulguem o no vulguem, està marcada per la PAC, per la política agrària comú. I és que contra els designis de la PAC, aquí, en aquestes illes, podem fer molt poc. I la PAC és qui marca aquest tipus de política agrícola.

Vostè em diu que la política d'habitatges és insuficient. Vuit-cents milions en habitatges, que generaran 8.000 milions d'obra en habitatge. Jo, sense voler obrir cap tipus d'incidència, aquí, avui, tornarem a parlar de tot el contrari, perquè el partit socialista obrer espanyol diu que no hem de fer aquest tipus d'habitatge. Estarem en desacord en aquest aspecte. Nosaltres creim que 800 milions de pessetes és un esforç important per generar aquests 8.000 milions de pessetes d'obra que farà l'Institut Balear de l'Habitatge.

El tema que crec que és molt important, i que vostè ha tret, és el tema de la fiscalitat. Miri, el tema de la fiscalitat podria, probablement, ser plantejat si no vengués condicionat per la història que tenim i que vivim en aquesta comunitat autònoma. Jo li vull recordar que en aquesta comunitat autònoma, aquest Parlament ha aprovat un impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Sr. Balanzat, d'aquest impost li puc contar la història des del principi, però li puc contar on estam avui en dia: l'Estat central no ens deixa. Jo he estat present, fins i tot, a una negociació on dos ministres, el Ministre d'Economia i el Ministre d'Administracions Públiques, volen negociar la retirada en el Constitucional d'aquest impost, i després hi ha un tercer ministre que veta l'acord. Amb aquest panorama, ja m'explicarà com podem gosar a explorar noves figures tributàries. Una cosa és la que diuen les lleis. Efectivament, la llei orgànica de finançament, crec, d'una manera o d'una altra, encoratja les comunitats autònomes a posar aquest tipus de fiscalitat pròpia, i una altra cosa són els fets reals. Ens poden entrebancs per tot. No ens deixen aplicar figures impositives d'aquest estil.

Crec i esper que el nou sistema de finançament econòmic pugui millorar molt la diferència de fiscalitat entre comunitats autònomes. Jo crec que la competència fiscal és una cosa que ha de ser assumida per tots i que no ha d'assustar ningú entre comunitats autònomes. Crec que, amb aquest panorama, és difícil intentar plantejar res.

Jo, com a resum, li diria que crec que vostè fa un plantejament de màxims, que, probablement, jo crec, és inviable, però les tendències són unes tendències més que acceptables. Realment, crec que vostè demana més finançament per a moltes línies, i jo crec que en això té raó. Necessitam més finançament, però també entendreà vostè que això és un debat distint al que es planteja aquí. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Gràcies, Sr. Conseller. Sr. Diputat, vol tornar a fer ús de la paraula. Té l'ús de la paraula.

EL SR. BALANZAT I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, sempre, o algunes vegades que he sortit a parlar en aquesta Cambra, sempre em diuen que Els Verds som molt utòpics, que demanam coses il·lusions, però jo he dit coses molt concretes. Per exemple, vostè diu que està molt bé demanar moltes coses, però que si demanam més inversió en més coses, aquests diners han de sortir d'algun lloc o s'han de treure d'altres partides. Efectivament, els diners no vénen del cel, els hem de treure d'algun lloc.

Jo apuntaria, per exemple -i crec que ho he fet en la meua intervenció- la promoció turística, la gran quantitat de recursos destinats a promoció turística, no hauria de ser assumit totalment o exclusivament pel Govern Balear, igual com les inversions que beneficien directament el sector turístic no haurien de ser finançades exclusivament per aquesta comunitat autònoma, sinó que s'haurien de fer copartíceps d'aquestes inversions també els empresaris que són qui més directament s'estan beneficiant, perquè passa una cosa molt curiosa. Resulta que quan s'han de fer inversions, quan s'han de fer despeses, s'exigeix que sigui l'administració qui faci les despeses però quan hi ha guanys, els guanys també ens els repartim entre tots? No, els guanys se'ls queden els empresaris. Per tant, això és injust, i pensam que, tal vegada, el 100% de les inversions en infraestructures no els ha d'assumir l'empresariat, però sí, com a mínim, hi hauria de participar d'alguna manera. Això alleugeriria d'alguna manera o alliberaria una gran quantitat de milions que es podrien destinar a les inversions ecològiques a les quals feia referència.

Efectivament, vostè parla que l'Estat central posa entrebancs a aplicar tota una sèrie de fiscalitats... Estic absolutament d'acord amb vostè. Però això de dir l'Estat no ens deixa, fins ara, és una excusa que els va molt bé, però, tal vegada, a partir del mes de març, si el PP guanya -Déu no ho vulgui-, l'any que ve, quan facem aquest debat de pressuposts ja no podrà tenir aquesta excusa perquè se suposa que el PP donarà via lliure perquè les comunitats puguin aplicar la fiscalitat que creguin convenient i, per tant, tot arreglat.

Per exemple, vostè parla que, en el tema d'aigües, fan un gran esforç. Jo crec que no tant, perquè, per exemple, en depuració terciària, encara continuam amb mínims. S'està fent poquíssim en depuració terciària i, en canvi, es fan moltes inversions en depuració que és insuficient, en un tipus de depuració que no permet reutilitzar totalment aquest tipus d'aigua. Per tant, nosaltres pensam que dins el mateix pressupost es poden reorientar diners d'una partida cap a altres partides i que aquesta reorientació cap a uns pressuposts més ecològics i més solidaris és possible. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar la qüestió, Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Molt breument. Li vull dir que, efectivament, Sr. Balanzat, li torn a dir el mateix. Aquests fons, si no venguessin d'aquí on vostè planteja, seria, tal vegada, acceptable, però nosaltres, a l'hora de prioritzar creim que el perjudici de no destinar aquests 1.000 milions de pessetes a promoció turística, o aquestes inversions a la infraestructura turística seria molt més greu o, al manco, prioritari sobre l'altre risc que es produeix per la manca d'inversions que vostè diu ecològiques.

Què passa? El que succeeix realment -és el que li intentava explicar abans- és que els empresaris -crec que, en això, vostè va una mica errat- paguen. Alerta. És a dir, aquí existeix una fiscalitat -ara no crec que sigui l'objecte d'aquest debat plantejar la importància que té la fiscalitat a l'Estat espanyol i el que ha pujat aquesta fiscalitat els darrers 12 anys. Els empresaris, tots, siguin del ram que siguin, tenen una fiscalitat, la qual se'ls aplica. Jo crec que aquesta fiscalitat, avui per avui, a Espanya, és de tot menys baixa. Pot ser de tot menys baixa.

Quin és el problema? El problema és que aquesta fiscalitat que aquests senyors paguen i que els turistes, quan vénen aquí, paguen, no torna amb caràcter finalista per mantenir les necessitats d'aquest sector. Nosaltres vivim, al manco d'una part molt important, de la feina que produeix aquest sector, i de la riquesa que produeix aquest sector, i si llevam aquesta necessitat que té aquest sector, de la promoció turística, d'aquestes inversions en infraestructura turística, els restam competitivitat front a altres empresaris i altres destinacions, i creim que el mal que podem fer és molt més gran.

Vostè també ha dit que existia una problemàtica de monocultiu turístic. En això sí que podem tenir les discussions que vulgui, en el sentit que la dependència del turisme, com a sector terciari de l'economia, és evident, però hem de poder plantejar alternatives. Jo el convido que em plantegi alternatives que no siguin les que el Govern té en el seu pla estratègic de sector quaternari que puguin influir en la diversificació, perquè sinó l'increment de la diversificació no anirà ni per al sector primari ni per al sector secundari l'any 2000. Crec que en això hi estarem d'acord.

Que l'Estat és una excusa és un judici de valor. Perfecte. Jo crec que els fets que s'han produït per aplicar la llei d'aquest Parlament sobre aquest impost són fets objectius. Els podria recordar un a un: hem anat al Constitucional, hem anat a tots els plets a Junta Superior d'Hisenda, a Tribunal Superior de Justícia, en aquest moment estam en intersecció en el Tribunal Suprem... Crec que no es pot fer més.

Sobretot, quan vostè assenyala el tema de la depuració terciària, és veritat que és un tema que seria important- què més voldríem? En aquest moment, i crec que el pressupost del 96 és un exemple molt important, el pressupost del 96 preveu que, en dos anys, es tanca el cercle de depuració a les Illes Balears. D'acord, en secundari bàsicament i amb projectes de terciari iniciats. Però és que també, en aquest pressupost, ja es plantegen les instal·lacions de Palma II i Palma III, projectes, com vostè sap, de terciari molt interessants. Què n'hi podria haver més? Sense cap dubte. Però aconseguir entre administració central i administració autonòmica una inversió en proveïment i depuració d'aigües, en dos anys, de prop de 14.000 milions de pessetes, per a les Illes Balears, és important. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. S'obre el torn de fixació de posicions per part dels grups polítics. Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. portaveu.

LA SRA. SALOM I COLL:

Sr. President. Sres. i Srs. diputats. El nostre grup, en aquest moment, respecte d'aquesta esmena a la totalitat presentada pel grup Mixt, pel Sr. Balanzat, com és natural, no li donarà el seu vot favorable.

L'argumenta amb una sèrie de punts, i un d'ells fa referència que està en contra, el Sr. Balanzat, que es fomenti el finançament públic d'infraestructures turístiques. Nosaltres creim que és bo que una administració autonòmica com és la nostra, una comunitat autonòmica com és la nostra, dediqui una part dels seus pressuposts a intentar millorar certes infraestructures turístiques. Nosaltres creim que això és positiu, que això és bo, que això és necessari per a la nostra Comunitat autònoma, però també hem de dir que creim que s'intenta que hi hagi una participació entre el que és l'administració pública i el que és la iniciativa privada, que les dues, de la mà, intentin col·laborar per intentar dur actuacions en matèria turística i nosaltres creim que és bo que l'administració hi dediqui uns recursos i que la iniciativa privada, evidentment, també intenti col·laborar, i en aquest sentit hi ha en marxa hi ha una sèrie d'accions d'esponjament de zones turístiques allà on es dedicaran doblers públics i allà on s'intentarà que distintes administracions com puguin ser ajuntaments, Administració central i fins i tot també col·laborarien aquí els distintes sectors empresarials.

Hi ha tota una sèrie d'inversions que s'han catalogat com a turístiques, com podrien ser els temes de les depuradores, que jo crec que no només afecten el sector turístic, sinó que crec i hem de reconèixer i el nostre grup així ho vol dir, que afecten, en definitiva, a tots els ciutadans de la nostra comunitat, que tots els homes i dones que a l'estiu volem anar a la platja podem trobar unes aigües netes, unes aigües transparents i nosaltres creim que aquestes inversions no només redunden en benefici del sector turístic sinó que també redunden en benefici dels nostres ciutadans.

En un tema sí que podem estar d'acord, que és quan fa referència al fet que les inversions en ecologia són insuficients; jo crec que potser podríem dedicar la meitat del pressupost o la totalitat del pressupost a temes d'ecologia i no serien suficients; sempre els recursos en aquesta matèria són escassos, però és que també el pressupost de la nostra Comunitat jo crec que és limitat, que ens agradaria, potser, poder dedicar més doblers, però els recursos són els recursos i la finançació de la nostra Comunitat és la que és.

Jo crec que es fan esforços per intentar dur una política ecològica seriosa. Està en marxa un Pla energètic, per exemple, que s'aprovarà en poc temps; es fa comptes crear una agència balear d'energia que serà l'encarregada de dur tota una sèrie d'actuacions en aquesta matèria. Està planificat dins el pressupost que hi hagi campanyes d'estalvi d'aigües crec que bastant significatives; hi ha dins el pressupost inversions en matèria de política hidràulica que són inversions milionàries i jo crec que, en definitiva, els pressuposts contemplen tota una sèrie d'inversions que redundaran en benefici del nostre medi ambient; crec que són més o menys quantitats importants.

Quant a les inversions en agricultura, el nostre grup ha de dir que la política, evidentment, agrícola, no la marcam nosaltres; qui la marca és la Unió Europea, però no obstant això, dins el nostres pressuposts hi ha una sèrie de partides dedicades a promoció de productes agrícoles i autòctons de Balears, ja sigui a través de donar ajudes per assistir a fires que es fan aquí, o a fires que es fan a la Península i que, en certa manera, també hi ha programes destinats a donar suport a l'agricultura ecològica i que aquest pressupost conté recursos importants, al voltant d'uns 2.300 milions de pessetes, en el que és producció d'indústries agràries i en la direcció general de desenvolupament rural i medi natural. Jo crec que són unes quanties més o menys significatives, més o menys importants i que, dins els recursos de la nostra Comunitat, dins aquestes priorititzacions de programes que comentava abans el Conseller, jo crec que ha estat encertat.

Quant a dedicar un 0,7% per ajudes al Tercer Món, hem de dir que és una tendència, el nostre grup creu que ha de ser una tendència a aconseguir en els pròxims quatre anys. Enguany hi dedicam un 0,2% i any rera any, o enguany, l'any que ve i l'altre, aquestes quantitats o aquests tants per cent s'aniran incrementant.

Quant a implantar una fiscalitat ecològica, nosaltres volem comentar que en aquests moments crec que hi ha un impost sobre instal·lacions que incideixen sobre el medi ambient; és un impost que en aquest moment està recorregut per part de l'Administració central. Nosaltres aquí sí que tenim un cànon, que és el Cànon d'aigua, que és un impost finalista: pretén finançar inversions en matèria de depuració d'aigües i avui per avui nosaltres no podem donar suport a la creació de noves figures tributàries fins que no tenguem aclarit aquest recurs que en aquest moment hi ha en marxa pel que fa a l'impost sobre instal·lacions que incideixen en el medi ambient. Nosaltres creim que aquests temes de noves fiscalitats o de millor finançament, per aconseguir un millor finançament de la nostra Comunitat, això s'arreglarà o intentarem que sigui amb el nou sistema de finançament de la Comunitat autònoma.

I amb tot això, Sr. President, he intentat deixar un poquet clara quina és la nostra visió respecte d'aquesta esmena a la totalitat per part del Grup Mixt i he explicat una sèrie de raons per les quals el nostre grup no li pot donar suport. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada, i passam a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada per part del Grup Mixt i que defensarà la portaveu d'Unió Mallorquina, Sra. Maria Antònia Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats, el Projecte de llei de Pressuposts generals de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears per a 1996 confirmen el que ja ha manifestat Unió Mallorquina en altres ocasions: que el seu govern és incapaç d'assolir una autonomia financera i demostren, com a manco, la ignorància, si no el menyspreu, a la realitat econòmica i social d'aquestes illes, de les Illes Balears.

Els pressuposts que vostès han presentat durant aquests darrers dies als diferents grups parlamentaris, creim que són uns pressuposts molt restrictius pel que fa a inversions, pràcticament un calc de 1995, i que no es corresponen en absolut amb el canvi molt favorable de la conjuntura econòmica que es produeix des de 1994 a la nostra Comunitat autònoma.

Són uns pressuposts tan restrictius que no responen a la iniciativa, al dinamisme econòmic que aquesta comunitat té en aquests moments i, per tant, això farà que, tenen avui ja, per tots els grups polítics, el seu rebuig i encara tendran més rebuig en els sectors econòmics i en els sectors socials, alguns dels quals ja s'han manifestat en contra i que, sens dubte, s'hi manifestaran encara més quan aquests pressuposts siguin aprovats.

No és normal, Sr. Matas, que es faci el mateix pressupost per a una situació de crisi econòmica que en una situació de bonança econòmica com la que és previsible per a l'any 1996. Si tenim en compte que els pressuposts de la Comunitat autònoma per a 1996 s'elevan a 56.000 milions de pessetes, això representa, al nostre entendre, el 3% del Producte Interior Brut de l'activitat econòmica de les Illes Balears i unes 70.000 pessetes per habitant. Vostè quasi pràcticament m'ha confirmat aquesta xifra perquè m'ha parlat d'un 2,9% del Producte Interior Brut -no discutirem aquest 0,1.

Si comparam aquestes dades amb altres comunitats autònomes, cosa que crec que sempre s'ha de fer quan es discuteix un tema qualsevol, i més els pressuposts, veurem que a altres comunitats autònomes d'una renda similar a la nostra, amb el mateix règim fiscal, com pugui ser Catalunya o Madrid, veurem que el pes dels pressuposts en el seu Producte Interior Brut tenen una participació molt superior; en concret, i és el cas potser més significatiu, a Catalunya representa el 13% del Producte Interior Brut, mentre que a Madrid és un 5,5%.

La participació dels pressuposts en el Producte Interior Brut d'una comunitat vostè sap que tenen una gran incidència, que de qualque manera influeixen en el seu desenvolupament tant econòmic com social. La baixa participació dels pressuposts en el Producte Interior Brut, per vostè -es cura en salut i abans de la intervenció dels diferents grups vostè ja s'avança- diu perquè és un respecte a la llibertat de mercat. Clar, per part nostra és més aviat una altra cosa, és la incapacitat del seu govern per assolir un adequat model de finançament autonòmic i posa novament en qüestió el que ja s'ha dit en altres debats, en concret en el debat de l'Estat de l'Autonomia, en el que varen dir que el Partit Popular no té un model definit autonòmic, i no té un model definit autonòmic perquè no saben si governaran o no el dia de demà a Madrid i per tant el Sr. Aznar no els permet manifestar-se amb un concret model autonòmic. Si tenguessin aquest model autonòmic, sí que es podrien decidir, sí que podrien participar en el Producte Interior Brut com fan altres comunitats, un exemple claríssim de les quals és Catalunya.

Així mateix, per part nostra reflecteix la incompetència per complir les previsions de recaptació que -ja ho vàrem discutir un altre dia- vostès es fixen en els pressuposts i un clar exemple és l'any 1994, que es varen deixar de recaptar 4.742 milions, i això significa automàticament un agreujament del deute públic i un increment del pagament dels interessos.

Però el que és més greu, el que és més greu de tot, és la incompetència per complir els propis compromisos que el mateix Govern ha adquirit amb altres institucions i en concret amb el Consell Insular de Mallorca. En els seus propis compromisos, i en concret en el Pla de residus sòlids urbans, vostès tenen el compromís de pagar dins l'any 1996 1.200 milions de pessetes per donar compliment al que es va comprometre el Govern en un Consell de govern pel que fa al Consell insular, i tan sols tenen pressupostats 600 milions de pessetes. Aquest és un greu incompliment que farà, de qualque manera, que l'economia del Consell insular es vegi afectada, que hi hagi un incompliment dels acords entre el Consell i una empresa determinada i que, de qualque manera, vostès incompleixin una vegada més els seus compromisos.

Si el 1995 haguessin executat els pressuposts amb més respecte a les previsions inicials i des d'un bon començament haguessin actuat amb més austeritat i més rigor, haurien pogut fer jo crec que molt més per infondre a la iniciativa privada i a la societat en general una més gran confiança en l'administració. Crec que és important que l'administració en general tenguí confiança en vostès i, sobretot, que les pròpies institucions, i en aquest cas el Consell Insular de Mallorca pugui també tenir confiança en vostès, cosa que no tenim a moments d'ara.

Podríem analitzar punt per punt tots els pressuposts, però la veritat és que el Grup Mixt té l'inconvenient d'un temps molt curt, especialment si el comparem amb el Govern, i haurem de limitar-nos a determinats temes, temes que són de greu incompliment per tot el que va dir el President del Govern en el seu discurs d'investidura i que hem vist reiteradament incomplert en aquests pressuposts.

El gran element innovador d'aquests pressuposts, segons el Sr. Soler, havia de ser el que va anunciar reiteradament en els mitjans de comunicació i que havia de ser la supressió de la major part de les empreses públiques, cosa que, com podem comprovar en els pressuposts, no s'ha complert. Existeix, sí, una autorització perquè això sigui possible, però el cert és que per al 1996 el Govern, malgrat els seus reiterats anuncis de supressió, manté a totes i cadascuna de les empreses públiques i totes tenen el seu pressupost assignat. Algunes d'elles, Sefobasa i Ibasa, tenen una petita disminució en el seu pressupost, però a la vegada hem de saber que aquest tant per cent que disminueix, un 11,4, és el que, a la vegada, s'incrementa a la Conselleria d'Agricultura.

També per al 1996, aquesta suposada davallada dels pressuposts en empreses públiques coincideix, curiosament, amb unes noves adscripcions patrimonials i amb transferències de capital. Realment és estrany, si existeix la voluntat de fer-les desaparèixer, alhora donar aquestes noves adscripcions patrimonials, no s'entén.

També, pel que fa referència a les empreses públiques, s'incrementa per al 1996 el seu deute, perquè vostès saben que són autèntiques trampes legals el que vostès fan amb els pressuposts amb les empreses públiques. Diria claríssimament que les empreses públiques són la caixa B del Govern balear, i vostè, Sr. Matas, n'és ben conscient, d'aquesta realitat. Vostès no han de demanar crèdits pel Govern perquè ho fan a través de diferents societats i el resultat final és exactament el mateix i, per una altra part, tampoc no s'entén que quan es vulgui justificar en un moment determinat que vostès volen incentivar la iniciativa privada, augmentin les empreses públiques en número de vint empreses públiques, que aquestes augmentin el seu endeutament i que després hi hagi realitats com la de la Societat Capital Risc que, de qualque manera, el que fa en absolut és donar a l'empresa privada aquest marge de confiança que vostè ens anuncia li vol donar.

També el fet del creixement del capítol de personal, que vostè diu que és un creixement zero i que s'ha intentat fer veure així en diferents compareixences, vostè sap, Sr. Matas, que no és vera. Vostè sap perfectament que a Presidència s'incrementa en un 12%, que a Hisenda s'incrementa en un 26% i en una cosa li he de donar la raó: vostè ha dit que les comparacions s'han de fer tenint en compte tots els elements; idè vostè, a l'hora de dir que el tema de personal té un creixement zero, ha de tenir en compte tots els elements, i vostè no té en compte que hi ha hagut unes transferències de personal als diferents consells, a Mallorca, Menorca i Eivissa, que una determinada conselleria com és la de Cultura, Educació i Esports no té ni cultura ni té esports, que s'ha transferit el personal i que, per tant, aquest creixement zero no és cert.

El mateix que la reducció del nombre d'assessors. Vostè sap que quan es parla d'aquests famosos alts càrrecs, que es reduiran el nombre d'assessors, és també una estratègia i una manera d'enganar la gent, que el que hi ha és l'ús d'una nova categoria laboral, que ara no els diuen assessors, sinó personal eventual de gabinet o, si no, personal d'alta direcció. Vostè, Sr. Matas, és ben conscient d'aquesta realitat i no ha de venir al Parlament a enganar.

També sobre les despeses corrents podem discutir durant molt de temps i llargament, però ho hauré de reduir perquè el llum vermell se m'ha encès. Li diré de qualque manera que per part nostra hi ha una escassa inversió, la inversió no és, segons nosaltres, del 50%, sinó més aviat del 30%, i vostè sap també que hi inclouen com a inversions unes inversions denominades de caràcter immaterial, que no són més que despeses corrents, en promoció turística, en activitats com poden ser viatges, sopars, dinars, fullets, exposicions, muntatges, etc., que res tenen a veure amb les autèntiques inversions.

Per tots aquests motius, Unió Mallorquina demana al Govern que aquests pressupostos es tornin a presentar, i en resum i bàsicament per tres motius: en primer lloc, perquè incrementen la pressió fiscal en els ingressos; en segon lloc, perquè no prioritzen en absolut les despeses d'inversió, i en tercer lloc, perquè no compleixen els seus propis compromisos, que és el que més ens preocupa, a Unió Mallorquina.

Amb aquest projecte pressupostari...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sra. Munar, per favor.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

... (...) pensar que el Govern pot planificar i pensar en un futur, i sobretot fa difícil pensar que pot gestionar bé el present.

Vostès, senyors del Govern, es troben amb una disjuntiva, una disjuntiva important, i vostès sabran què fan. Poden, per una part, incrementar els deutes, poden continuar amb la política desastrosa que ha dut el seu govern en els darrers anys, i li record que vostè mateix ha dit que per primera vegada presenten uns pressupostos equilibrats, li record que duen dotze anys en el Govern i que són molts d'anys per ser la primera vegada que presenten uns pressupostos equilibrats, o poden fer una altra cosa, ser realistes, tenir en compte l'actual conjuntura econòmica, que és molt favorable a la nostra comunitat autònoma, i per tant, elaborar uns pressupostos que siguin imaginatius i que assegurin la presència internacional de les Illes Balears en aquest marc de l'Europa comunitària que es perfila en vistes a un futur molt pròxim com el centre econòmic europeu.

Aquestes són les dues possibilitats, i vostès, senyors del Govern, tenen l'obligació de triar un o l'altre. La nostra recomanació és que s'inclinin per la segona. Moltíssimes de gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Per part del Govern, té la paraula el conseller Sr. Matas. S'obre la qüestió incidental.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA
(Jaume Matas i Palou):

Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Munar, en primer lloc, em permetrà que li demani disculpes pel fet que moltes de les qüestions que es plantegen aquí ja s'han dites o es diran probablement al llarg del dia d'avui i que probablement podran respondre a moltes de les qüestions que vostè planteja. La veritat és que com que preveia absolutament que vostè no hauria tengut temps d'escoltar la meua intervenció amb profunditat, si m'ho permet, donaré especial rellevància en primer lloc a aquella certa contradicció que jo crec que amb una anàlisi tampoc no massa profunda, simplement amb una anàlisi del projecte, hauria pogut tenir aclarida. I li diré que el que crec que és preocupant en tot cas és que vostè, en la seva exposició, hi presenti una sèrie de contradiccions que jo crec que són importants. Jo, i perdoni'm si m'equivoc, hi puc estar equivocat, però el que no entenc és que em digui que el dinamisme... En primer lloc, que acusi el projecte de pressupost de restrictiu, que digui que el projecte s'ha d'adequar al dinamisme econòmic de la situació, perquè vostè diu que la bonança econòmica implica un tipus distint de pressupost públic. Realment, jo crec que aquests pressupostos poden ser allò que vulguin, però de distints, en són, realment. És clar, el que no pot fer en un moment determinat és intentar dir que hem d'aplicar un tipus d'intervenció pública distinta del cicle, quan el cicle es produeix en el període de dinamisme, i llavors dir, quan acaba, que ja era hora que presentàssim un pressupost equilibrat i que el que hi fa falta és imaginació. Miri, d'imaginació, la que en vulgui, però al final allò que compta són els doblers. Jo comprenc que vostè, al contrari del que pugui parèixer, perquè, i he explicat abans l'impacte de la teoria de xoc que es va presentar en aquest parlament per part de l'esquerra, el que fa l'esquerra normalment és el contrari, el sector privat, allò que necessita quan hi ha bonança econòmica normalment, és que la participació del sector públic sigui baixa, no al contrari, però bé, són posicions polítiques que poden tenir qualsevol interpretació. Lògicament, a mi, i vostè em perdonarà, el fet que distints grups de l'oposició d'aquest parlament hi presentin una esmena, em pareix normal i no esperava el contrari, mai no he esperat el contrari, no esperava que fos l'oposició qui aprovàs el projecte de pressupostos del Govern.

Crec que ha tengut un error en el tema del 2,9% del PIB. Quan he dit allò del 2,9% del PIB em referia que el 2,9% del PIB és l'increment en termes reals de participació del sector públic dins l'economia, és a dir, l'increment d'un any respecte de l'altre, he dit que el pressupost s'incrementava en un quatre i busques per cent, que si se n'havien de treure les noves competències, sortia una xifra de 2,9%, però d'increment, no de participació, d'increment respecte de l'any anterior, si a això s'aplica el creixement nominal, que serà del 3,5% de la inflació, representa que el sector públic té un detraïment en la seva participació, en el que és l'activitat econòmica global, em referia exactament a això. Lògicament, crec que quan es realitza una comparació de participació pública, la comparació ha de ser homogènia, vostè sap perfectament que amb la de Catalunya no ho és, no vull fer una qüestió d'aquesta matèria, però sí que li vull dir que la comparació lògicament no és homogènia.

El tema de les empreses públiques. M'agradaria, hi insistesc, fer una interpretació el més explícita possible. En primer lloc, jo li present un projecte de pressuposts que té una reducció real d'empreses. Quan acabi l'any 96, el Govern, si es poden complir els compromisos, lògicament, tindrà 12 empreses públiques. El Govern va començar l'any 95 amb 20, vostè en torna a repetir 20, però és que ja no en son 20, i a més, quan acabi aquest any, en seran 12. Això és un fet objectiu, absolutament real. Isba Societat de Garantia Recíproca o Isba Serveis avui tenen una participació per sota del 20%, és a dir, fa estona que Isba no és una empresa pública, eren empreses públiques, per tant, és un compliment del compromís assolit, no és una declaració d'intencions, és el compliment del compromís. La subvenció de l'explotació del Govern que conté aquest pressupost, també és un fet objectiu, es redueix a les empreses per segon any consecutiu, és a dir, per segon any, si vostè treu les dades i té la bondat d'analitzar-les, hi veurà com que la despesa de subvenció que es realitza des d'administració general de les empreses per segon any baixa, això vol dir que en conjunt, fins i tot a les empreses que tenen una subvenció del cent per cent per part de l'Administració autonòmica, com pugui ser el cas d'Ibatur, el resultat és una reducció de la subvenció d'explotació.

Hi ha una qüestió amb la qual sí que estic d'acord amb vostè, és el tema de l'empresa de Gestió Sanitària de Mallorca (Gesma); el model de gestió sanitària, aquesta empresa concretament, apuja un 126% el seu pressupost, l'opció del model sanitari és una opció que no es pot rebutjar com a tòpic, sinó s'explica una alternativa, nosaltres, des del Govern, i jo la convit que en la seva rèplica em digui si hi està d'acord o no, presentam un model de gestió sanitària on s'aplica bàsicament el model català, el model d'allò que és l'Ics i del que és el Servei Català de Salut, un model de gestió d'aquest tipus d'administració a través de dret privat, a través d'empresa, i és l'única empresa que puja, puja, per què? Perquè hi ha un personal funcionari que es dona de baixa de l'Administració i que això li permet laboralitzar-se cap a l'empresa, és a dir, hi ha personal que era funcionari i baixa de funcionari, és a dir, per què es produeix un increment del capítol de personal de l'1,39%, si els sous apugen el 3,5%? Entre altres coses perquè hi ha un transvasament de personal, quant a la Gestió Sanitària, d'aquest que venia del consell insulars, que es laboralitza, i és una opció, la convit a dir-me si hi està d'acord o no, en el sentit que l'anàlisi d'aquesta empresa pot desvincular l'anàlisi del global, es simplement que l'empresa sanitària opta per un model sanitari. Si vostè en lleva aquesta empresa, la resta d'empreses tenen globalment, incloses totes les que vulgui, Agama, les que vulgui, un 14% de decrement. El pressupost de personal cau un 11% i la subvenció, un 13,5%. Li ho record perquè li deman per favor seriositat, igualment que vostè em diu que jo no engani, que jo crec que no engan, jo li deman que vostè tenguí a bé ser rigorosa i seriosa amb les dades que doni públicament: Li record: 11% de decrement de capítol 1, de personal, i 13,5% de decrement de subvenció.

Contenció. Del 95 al 96 la variació de dades pressupostàries a empreses del Govern, això són pressuposts que vostè coneix, als quals s'ha fet una auditoria i que han estat tramesos a aquest parlament, lògicament, i que han estat a més controlats pel Tribunal de Comptes, com no podria ser d'una altra manera, del 95 al 95, Fires i Congressos davalla un 17%, Ibapsa davalla un 17%, Sefobasa davalla un 11%, Semilla davalla un 6%, Foment Industrial davalla un 3% i les pujades simplement es concentren en aquesta que he dit, Gesma, en l'Institut balear de disseny, que apuja un 12%, ien l'Ibagua, un 14%, totes les altres baixen. Per tant, insistesc que el tema de les empreses és un tema que no és cert que apugi d'un any a l'altre. En teníem 20 l'any 95, i a final del 96, preveim tenir-ne 12.

Però és que, a més, aquest tipus d'empreses han de presentar una alternativa, és a dir, nosaltres sostenim i continuam sostenint que no es poden tenir empreses públiques, fora que sigui per raons excepcionals, que puguin fer la competència al sector privat. Nosaltres creim que per exemple l'Institut balear de turisme (Ibatur) és un tipus d'empresa que té una necessitat d'existir i que probablement si vostès estiguessin en el Govern també l'haurien de mantenir, perquè està cent per cent subvencionada per l'Administració, i la prova n'és que l'Estat té Turespaña, vull dir que en té la mateixa, lògicament, per què? Perquè la despesa de promocions de turisme, tal com estipula la Llei de contractació, necessita precisament d'un instrument de dret privat per poder executar la seva finalitat, és a dir que necessita del dret privat per poder prestar millor el servei pública al ciutadà. Després hi ha empreses com puguin ser l'Institut balear de disseny o sobretot Fires i Congressos, que són mixtes. Ahir a Barcelona es varen reunir 17 representants de fires del Mediterrani, és a dir que és un fet absolutament habitual que la qüestió de fires i congressos s'exerceix a través d'empreses públiques a totes les administracions, no només a Espanya, sinó a tot el món. Què vol dir això?, que vostè no vol que existeixi Fires i Congressos, que vostè no vol que existeixi Sefobasa? Hem de dir per què. L'extinció d'incendis necessita d'aquest tipus d'aplicació administrativa, perquè si no, no és possible i és menys eficaç. Fires i Congressos presta una sèrie de serveis que el sector privat no podria prestar mai, perquè no són rendibles, probablement la Fira d'artesanía, si vostè lleva l'empresa Fires i Congressos, no es faria, però és imprescindible que es faci, almanco per a nosaltres i per al nostre model polític. Nosaltres creim que és imprescindible que això es produeixi d'aquesta manera.

Per tant, crec que és injust globalitzar sense plantejar alternatives serioses a aquest projecte.

Per acabar, vostè demana més rigor en l'execució del 95 i diu que en el 94 es varen deixar de recaptar 4.700 milions de pessetes, no és ver. L'any 94 no s'han deixat de recaptar aquests doblers. Jo li vull recordar, a vostè, una vegada més que el contribuent està en el seu dret, perquè ho estableix la llei, de poder plantejar un recurs a un tribut, com és el cas de l'Isiquiema, si el contribuent hi planteja un recurs, el contribuent té l'obligació d'avaluar aquest recurs, i quan el pagui, el pagarà fins i tot amb interessos, però és un dret, això no vol dir que no es recapti aquest tribut. Vostè també quan parla de l'increment de personal, Sra. Munar, està molt bé que digui que s'ha produït un transvasament de personal al consell insular, però també hauria de dir, perdoni'm, és la meua opinió, que l'increment de personal és de l'1,39%, mentre que els sous apugen un 3,5%, i crec que també hauria de dir que el mateix passa amb les competències que vénen de Madrid, que han vingut, perdoni'm, 800 milions de pessetes, han vingut més funcionaris que els que se n'han anat. A mi em sap greu que sigui així, no és que li vulgui fer la contrària, però és que és un fet objectiu. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Matas. En torn de rèplica, té la paraula la Sra. Munar.

LA SRA. MUNAR I RIUTORT:

Gràcies, Sr. President. Sr. Matas. Jo no li he de qualque manera alabar les poques coses, per cert, que fan correctament, sinó tot al contrari, el que he de fer és fer-li esment de tot allò amb què no estam d'acord, perquè aquesta és l'obligació de l'oposició.

Jo, de Gesma, no li n'he parlat, és vostè qui ha fet un cant de les alabances d'aquesta empresa, però és que jo no havia entrat en aquest tema, no li n'havia parlat, de Gesma, sí que en canvi li he dit que l'any 94 vostè ha deixat de recaptar 4.700 milions i que això significa una mala gestió. Vostè me respon que el ciutadà té dret a presentar recursos, sí, i suposo que també té dret a guanyar-los i, per tant, deixarien de recaptar aquesta quantitat econòmica, perquè si dubtam del fet que quan un posa un recurs no el pot guanyar, realment seria un poc perillós. Per tant, l'any 94 es va tenir en compte una determinada recaptació que després no s'ha poguda dur endavant.

Per una altra part, vostè té una gran visió i projecció de futur d'allò que es dirà avui en aquesta cambra, perquè ja em diu que en determinades coses no hi entrarà perquè segurament després en parlarem, més valdria que tingués aquesta visió de futur en els pressupostos i que tingués en compte totes aquelles coses que jo li he dit i que no són en absolut contradictòries, perquè, Sr. Matas, un pressupost pot ser restrictiu en inversions i molt generós en despesa corrent i personal, no té res a veure una cosa amb l'altra, no he estat jo qui s'ha contradit.

Per una altra part, he dit, i m'hi reafirm, que en un moment determinat un pressupost ha de ser diferent en un moment de situació de crisi econòmica d'una comunitat que en un moment de bonança, això és el que és normal i el que se sol fer habitualment.

Per una altra part, vostè també em diu que les comparacions han de ser homogènies, i per parlar de comparacions homogènies em posa l'exemple de Catalunya i em diu que jo sé molt bé que la situació no és la mateixa, vol dir, supòs, que a Catalunya tenen més competències i, per tant, està perfectament d'acord amb el que jo li he dit en el meu discurs, que altres comunitats han tingut més capacitat, altres comunitats tenen un model autonòmic definit i vostès no tenen aquest model autonòmic definit, ni el tendran mai, no el tendran perquè el Sr. Aznar no els permet que defineixin el seu model autonòmic, i no els donarà més transferències de competències, per molt que demani règims fiscal si per molt que maregin, com es diu en mallorquí, la perdiu, perquè saben perfectament que el model que tenen vostès des de Madrid és un model totalment definit i totalment contrari a tenir aquesta autonomia, que seria la que els permetria en un moment determinat tenir uns pressupostos amb una projecció dins el Producte interior brut, com la Comunitat catalana.

Per tant, i responent a allò que vostè m'ha dit, si hem de ser seriosos i si vostè no vol comparacions de la nostra comunitat amb una comunitat germana, amb una comunitat que té un índex de vida més o manco igual que la nostra, no entenc per què vostè fa una comparació tan heterogènia en entrar a comparar allò que són els pressupostos d'inversions de l'Estat amb els pressupostos de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, jo crec que és més lògic i més normal i comparar els de la Comunitat balear amb els de la Comunitat catalana, i no els de la Comunitat balear amb els pressupostos generals de l'Estat.

Vostè ha dit avui mateix aquí, i per tant, qui s'ha contradit és vostè, que l'Estat destina el 3,5 a inversions i vostès, el 50%. Vostè sap que el 50% no el destinen a inversió. I per no dir-li que menteixen, li diré que fan restriccions declaratives, que és una altra manera de dir-ho.

Per una altra part, m'ha posat exemples de temes en què no havia entrat en absolut, m'ha dit que hi ha societats i empreses que és necessari crear-les, jo no he parlat d'aqueutes, he parlat just de les altres, i ha posat exemples d'lbatur i de determinades empreses que poden tenir una determinada funció social, però realment d'altres, de les quals vostè no m'ha parlat, a les quals em referia, no en tenen en absolut, i a més, no digui que el seu govern sigui un govern que creu en la iniciativa privada, són dels governs que més empreses públiques tenen, perquè és ver que a la millor pensen reduir a 12 les empreses públiques, però avui per avui, en els pressupostos d'aqueusta comunitat, hi són totes pressupostades. Per tant, jo no tenc per què pensar que realment al final només seran 12 les que hi hagi, perquè ara estan pressupostades, tenen noves adquisicions patrimonials i tenen transferències de capital, i per tant, pens que no és la idea d'aquest govern acabar amb elles.

Per una altra part, i ja per acabar, perquè tornen a encendre'm el llum vermell, li diré que vostè ha parlat de molts de temes, d'algun dels quals jo no havia parlat, com són Gesma i Ibaturo, i en canvi no m'ha donat resposta al tema que més em preocupava i en el que més incidència he fet, en l'incompliment per part del Govern d'un compromís que vostès saben perfectament que tenien adquirit, que és que han de tenir 1.200 milions de pessetes pressupostats l'any 96 per fer un pagament al consell insular per al Pla de residus sòlids urbans, i que tan sols el tenen pressupostat amb 600 milions de pessetes. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Munar. Per tancar la qüestió incidental, té la paraula el Sr. Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Munar. La veritat és que no he aconseguit que em fes cas quan li demanava que per favor fos rigorosa amb les xifres que donava aquí. En primer lloc, quantes vegades ha dit que el liquidat són 4.774? L'any 94, crèdit inicial, capítols 1 i 2 d'ingressos, 23.050, liquidat, 26.800. 23.050. Liquidat, 26.800. Capítol 1 i 2, d'ingressos. I punt.

De Gesma, vostè no n'ha parlat, i no és ver, vostè n'ha parlat perquè vostè ha sortit aquí i ha dit que les empreses públiques apujaven, quan no és cert, i a posta he parlat de Gesma. Jo li ho he dit simplement perquè la gent sàpiga la realitat, perquè la meva intenció és que la gent conegui la realitat, i no que la gent es formi una idea falsa de quina és la realitat. Jo li dic: Sra. Munar, si vostè lleva Gesma... Li torn a repetir que el capítol 1 baixa un 11%, el capítol de despesa corrent baixa un 13,5%, i la mitjana, la hi he llegida, era d'un 17% més o manco, que baixava, jo li dic que si totes baixen i l'única que puja és Gesma, vol dir que vostè no està d'acord amb l'apujada de Gesma, vostè no està d'acord amb el model sanitari català de laboralitzar els funcionaris que hi presten l'assistència hospitalària. Digui vostè als ciutadans que no està d'acord amb això i quin és el model alternatiu que vostè presenta, res més; per això, li he parlat de Gesma, perquè vostè intenta donar un titular que no és cert, i jo ho intent aclarir, simplement, crec que estic en el meu dret.

Els recursos pendents de resolució judicial no poden impedir la recaptació. Vostè deixi que aquests recursos els tribunals els resolguin, i simplement, si té raó l'Administració, així com passa amb l'Administració central, cobra, i si no, efectivament, es denega, simplement.

Vostè em vol dir que aquest pressupost és expansiu en despesa corrent?, d'un pressupost que decrementa la seva participació percentual, que el seu capítol creix un 1,39% i que creix per davall de la inflació el capítol 2, em diu que la despesa corrent és expansiva? Jo crec que no, no ho pot ser, és a dir, la suma ha de donar cent, vostè hi pot fer les voltes que vulgui, però la suma ha de donar cent, aquest pressupost és un pressupost que no és expansiu, perquè el que vostè hauria de poder dir aquí és, efectivament, si vol aplicar una intervenció pública desmesurada, un pla de *shock*, en època expansiva del sector privat, o, si vostè no creu en el sector privat, com sol fer l'esquerra, i fa que la participació del sector públic sigui distinta. Simplement, res més. No passa res. Es diu i se sosté clarament, però, lògicament, amb certa coherència. No es pot demanar una expansió, per un costat, o una no expansió i després demanar deute. No ha fet ni una sola menció al deute. El més important d'aquest pressupost és que, precisament, fa que el sector públic participi en menys, donar protagonisme al sector privat triant una opció política, que és la de no presentar dèficit públic.

Vostè diu que la despesa d'inversió no és real. Miri, Sra. Munar, pàgina 38, informe del Tribunal de Comptes. Està dient el contrari que el Tribunal de Comptes. No és que no estigui d'acord amb nosaltres, no. Vagi a la pàgina 38 de l'informe del Tribunal de Comptes. El Tribunal de Comptes sí que reconeix aquesta despesa en inversió, vostè no. Ens hem de posar d'acord sobre qui és que fiscalitza els comptes, almanco. Si la fiscalització dels comptes reconeix una despesa classificada, vostè, lògicament, crec que la podrà reconèixer.

Quant al tema de Tirme, Sra. Munar, és un tema que, en aquest moment, està pactat amb l'empresa, i el Govern assumeix els seus compromisos financers de pagament de tot el que era la previsió en el conveni. Una altra cosa és que aquest conveni hagi tengut un retard. Vostè sap perfectament que el Govern de la Comunitat Autònoma assumirà aquest deute sense cap tipus de problema.

Ha dit una altra cosa, supòs que s'ha equivocat, perquè és totalment incerta. Vostè ha dit aquí que és el Govern que més empreses públiques té. On, a Espanya? Vol que li llegeixi les de la Generalitat de Catalunya? Vol que li llegeixi les de la Comunitat d'Andalusia, que en té una que fa i explota hotels? Andalusia té una empresa que explota hotels. I no em digui que li llegeixi les del Govern Central, perquè algun es posarà vermell. No hi caben, aquí. Serien les dues i no hauríem acabat. I vostè em diu que és el Govern que més empreses públiques té? Crec que, almanco, hauria de retirar aquesta afirmació, perquè no és certa. Efectivament, n'hi havia 20, i la intenció és acabar amb 12. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari Popular, Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Intentaré ser breu en la fixació de la meua postura. En primer lloc, vull deixar ben clar un punt, i és que crec que el Govern Balear, amb el pressupost de l'any que ve, ha intentat fer un esforç bastant important per reduir el nombre de les empreses públiques. Jo crec que hi ha una xifra que és absolutament certa, i és que, a principis de l'any 95 hi havia 20 empreses públiques, i que l'objectiu que s'ha marcat el Govern Balear amb els pressuposts que discutim avui és que, a finals de l'any que ve, a finals de l'any 1996, les empreses públiques del Govern Balear siguin 12, és a dir, que, amb aquest temps, hauran passat de 20 a 12 empreses públiques, és a dir, una reducció de 8.

Nosaltres estam convençuts que aquests pressuposts han fet un esforç molt seriós i molt important per intentar que la meitat del pressupost gestionat pel Govern Balear es dedica totalment a inversió. Nosaltres creim que això és un fet important i, a més a més, és una de les úniques comunitats d'Espanya que manté aquest nivell o aquest percentatge d'inversió respecte de la globalitat del pressupost. Creim, a més, que es fa un esforç important per intentar reduir, any rera any, tot el que sigui despesa corrent, és a dir, tot el que sigui capítol 1 i capítol 2.

Ha basat la seva intervenció en el fet que presentaven aquesta esmena a la totalitat per tres qüestions. Una és que s'incrementa la pressió fiscal quant als ingressos, que no s'actualitzaven les inversions i que no s'acomplien els compromisos establerts. La nostra postura, la postura del grup popular, és que, efectivament, la previsió d'ingressos del Govern Balear per a l'any 1996 és superior a la del 95, però això no vol dir que s'incrementi la pressió fiscal, sinó que això es produeix bàsicament perquè dins tot el que són els tributs cedits hi ha hagut un increment, no perquè s'hagi incrementat la pressió fiscal, no perquè hagin augmentat els tipus impositius, sinó perquè bàsicament es refereix a l'impost de transmissions patrimonials que, evidentment, s'incrementa quan l'activitat econòmica és més dinàmica. Per tant, no s'incrementa la pressió fiscal.

Al mateix temps, nosaltres creim, quant a les inversions, que s'ha fet un esforç bastant important per intentar prioritzar tots aquells projectes que són més interessants, tots aquells projectes que poden ser més adients en funció de les recomanacions que assenyalava el pla estratègic de competitivitat i el pla de desenvolupament regional. Jo crec que s'ha fet un esforç bastant important per intentar prioritzar aquestes inversions, amb uns criteris d'intentar mantenir un 50% de la inversió. Crec que hi ha tota una explicació detallada, que han fet els distints consellers a les compareixences, sobre totes i cadascuna d'aquestes inversions.

A la vegada, crec que els compromisos, el compromís assumit en el debat d'investidura pel president Sr. Soler, i els compromisos assumits en el darrer debat sobre l'estat de l'autonomia, en el debat de política general de la nostra comunitat autònoma, hi havia dos eixos fonamentals. Un era el tema de millorar la cohesió social, i jo crec que, en aquest pressupost, hi ha dos programes que intenten complir aquest objectiu que ens havíem marcat: un és el pla d'habitatge, i l'altre crec que és el pla de formació, on hi ha tota una sèrie d'inversions bastant importants per intentar millorar la formació de les persones que estan en edat de fer feina.

Per acabar, un altre dels objectius, un altre dels compromisos que s'havien adquirit davant aquest Parlament, era intentar dedicar una partida crec que bastant important a tot el que fes referència a normalització lingüística i crec que, en aquests pressuposts, es reflecteixen tota una sèrie de partides que contempen aquesta millora quant a política de normalització lingüística.

Per tots aquests punts, Sr. President, el nostre grup, evidentment, no donarà el suport a aquesta esmena a la totalitat. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Passam a la defensa de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida a les Illes Balears, número de registre 3088/95. Té la paraula el seu portaveu, Sr. Grosske, per un temps de 15 minuts.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. El Sr. Matas ha començat la seva intervenció recalcant la importància política d'un debat pressupostari. No incidiré en aquest tema. És evident que, en aquest debat, en aquest pressupost, es condensen les prioritats polítiques de l'acció de Govern, la definició de les seves línies de finançament i, per tant, és, sens dubte, el debat polític més important que pot dur endavant aquesta Cambra.

Si aquest debat no serveix perquè jo convenci el Sr. Matas i el Govern d'agafar els pressuposts i fer-ne uns de nous, m'agradaria que, almanco, servís per clarificar l'orientació política d'aquests pressuposts i clarificar les diferències en aquesta orientació política existents entre el Govern del Partit Popular i el grup d'Esquerra Unida, el qual represento.

En aquest sentit, jo crec que serà fàcil posar-nos d'acord en els desacords que existeixen en aquesta filosofia pressupostària. Jo he llegit, amb atenció, el diari de sessions corresponent a l'anterior debat pressupostària i, realment, em varen semblar una mica patètics els intents de l'oposició de parèixer més ortodoxes que el propi Govern. És a dir, se'l va acusar, a vostè, Sr. Matas, de social-demòcrata, es va acusar el Sr. Cañellas d'estar més prop d'Anguita que de Reagan, es varen dir unes coses tremendes, en aquesta Cambra, amb les quals jo, naturalment, no estic d'acord perquè, vostè, Sr. Matas, i, en aquest sentit, el Govern que representa, a l'hora de fer política pressupostària és un neoliberal convençut, jo diria que, fins i tot, ortodox i, fins i tot, *enrragé*, la qual cosa, supòs, a vostè no li importa en absolut, supòs que ho té absolutament assumit. Simplement haurem de contrastar fins a quin punt això és bo o dolent des de la perspectiva política de cadascun per a la nostra comunitat autònoma i per als seus ciutadans.

Entrant en l'anàlisi del pressupost, jo crec que s'ha de veure quina és la situació en la qual s'emmarquen aquests pressuposts. Efectivament, aquesta comunitat té una baixa taxa d'endeutament. També em sembla patètic l'intent de dir el contrari. Té una baixa taxa d'endeutament. Vostè no m'ho discutirà perquè, efectivament, presumeix d'aquesta qüestió, de ser la comunitat amb menor endeutament de l'Estat, en les seves pròpies paraules. Agafant un retall de diari, de fa uns mesos, una comunitat amb una solvència comparable a la dels millors bancs.

Tenim, efectivament, un sector públic autòmic amb una molt baixa participació dins el conjunt de l'economia de la Comunitat Autònoma, fins i tot comparant-lo exclusivament amb l'economia de l'autonomia del 143 -deixant de banda la del 151-, fins i tot comparant-lo amb autonomies governades pel Partit Popular -Castella-Lleó té una participació bastant més important-, fins i tot comparant-lo amb autonomies com Madrid, que tenen un producte interior brut bastant inflat per la presència de les multi-nacionals i de tota una sèrie de factors associats a la capitalitat de l'Estat. Ja no parlem de comparacions amb comunitats autònomes com la d'Extremadura, on el pes del sector públic autòmic és molt més important que el de la nostra comunitat.

Aquest pressupost es presenta en aquesta Cambra en un context de molt bona conjuntura econòmica des del punt de vista del creixement d'aquest producte interior brut. És a dir, el nostre increment mig durant els darrers dos exercicis ha estat molt més considerable que l'increment mig del conjunt de l'Estat espanyol. Això, naturalment, es materialitza en un augment important dels ingressos prevists en concepte d'imposts directes i indirectes. Efectivament, l'increment de la recaptació entre l'any 96 i l'any 95 és de 1.670 milions en el cas dels impostos directes, i 4.481 milions en el cas dels impostos indirectes.

Globalment, per tant, podríem dir que tenim un ampli marge de maniobra per solucionar problemes, amb aquest pressupost. Jo diria també que tenim la necessitat d'enfrontar aquests problemes perquè aquest índex de creixement tan important que ha conegut la nostra comunitat, presenta problemes de sostenibilitat. Vostè, fins i tot, ha valorat, amb un cert caire positiu, aquest només 4% -aquest només entre cometes- de creixement de l'any 96 en el sentit de dir que és un creixement més consolidat, més reposat. Per tant, jo crec que és un excel·lent moment, des del punt de vista pressupostari, per incidir en matèries de reequilibri sectorial de l'economia, en matèria medi ambiental, en matèria d'infraestructura i en tota una sèrie de qüestions que, a tots, almanco formalment, ens preocupen.

Però, què fa vostè i què fa el Govern amb aquest pressupost? Realment no aprofita aquesta excel·lent conjuntura per posar mà a aquest problema. El que fa és minvar aquest pressupost en termes reals, i vostè ho ha explicat molt bé, amb xifres, a la Cambra, i jo no incidiré en el tema. A més, ho ha posat com una bandera, ha dit: de 100 pessetes, en termes homogenis, que es gastaven l'any 93, ara només en gastam 95, cosa que vol dir 5 pessetes menys de cara a actuar, de cara a incidir, de cara a solucionar problemes.

Efectivament, seran uns pressuposts que tendran com a conseqüència que el pes específic de la nostra administració autònoma dins el conjunt de l'economia balear encara minvarà més, és a dir, aquesta posició una mica "record" continuarà en la mateixa línia. Fins i tot, hi ha un intent de minvar el tema de l'endeutament i presenta un pressupost equilibrat.

Per què es fa d'aquesta manera? En funció de quins criteris? Aquí anam a la filosofia política que inspira els pressuposts. Primer criteri -vostè ho ha explicat molt bé a la seva primera intervenció-, vostè ha -em permetrà l'expressió- "demonitzat" el deute, fins i tot l'ha qualificat d'acte d'autoritarisme, com a una espècie de mala jugada que feim a les generacions futures, i ha posat en el frontispici de la seva intervenció aquest equilibri pressupostari en termes de deute. Jo li recomanaria més ponderació a l'hora de tractar el tema. Jo crec que no es tracta ni d'un extrem ni del contrari. El deute és un instrument de la política pressupostària. Jo tenc ara un cotxe, i fa un any vaig canviar la cuina perquè m'he endeutat. Clar, si jo m'endeut molt, llavors resultarà que tendré molt de problema, i la meua economia familiar de n'anirà en orris.

Per tant, és un instrument que s'ha de manejar amb criteri, amb cura, però que ni es pot dir que com més deute, millor, ni es pot dir que com menys deute, millor. És simplement un instrument pressupostari, que s'ha de veure com s'aplica, en quin moment s'aplica, i per què s'aplica. Per tant, moderació li demanaria en aquest tema.

Vostè efectivament constata amb satisfacció l'escàs pes del sector públic autonòmic de la nostra comunitat, i en el *Diari de Sessions* de l'any passat diu que, quan es parla que els pressuposts generals de l'Estat puguin tenir un efecte de locomotora sobre l'economia espanyola, que ningú somniï que els nostres pressuposts puguin tenir cap tipus d'efecte locomotora. Nosaltres tenim un pes reduïdíssim, i a vostè li agrada aquesta situació, està content d'aquest tema; cosa, per cert, que hauria de modificar a la memòria del pressupost, perquè textualment diu que volen "instrumentar un pressupost que actui com a veritable motor de la transformació de la societat balear. Per tant, simplement li demanaria que adequàs aquesta frase, que supòs al redactor se li va escapar una mica entusiasmat a l'hora de fer el pressupost.

I vostè, dins la seva ortodòxia liberal diu: "des d'un punt de vista liberal no és una situació especialment dolenta, aquest escàs pes del sector públic autonòmic, si no fos que moltes vegades aquesta petita dimensió fa difícil fins i tot complir el paper que sí ha de desenvolupar qualsevol govern autonòmic". És a dir, l'any 94, a finals, i parlem, per tant d'un pressupost amb més pes, diu que així mateix té tan poc pes, que fins i tot té dificultat per complir el paper que, com a mínim, ha de desenvolupar qualsevol govern autonòmic. Però vostè minva aquest pes, i no li preocupa. I per què?, en el *Diari de Sessions* de l'any passat està perfectament explícit, perquè quan vostè veu que això es fa així des del Govern autònom, any rere any en la seva política pressupostària, i comprova que efectivament l'economia de les Illes Balears va endavant d'una manera important en temes de creixement de producte interior brut, és la major demostració que efectivament això és la política encertada, que aquest pes del sector públic autonòmic tan lleuger és la millor manera de fer que el motoret de l'economia funciona amb alegria. Això és, crec jo, el raonament bàsic que presideix la seva política pressupostària l'any passat i enguany.

En aquest sentit, què cal dir? Primer, si el que es pretengués dir -que jo crec que no és així- és que una determinada filosofia pressupostària és la causa del bon funcionament del motor de l'economia, efectivament ens estariem passant moltíssim, perquè un sector amb tant poc pes no pot pretendre ser la locomotora de l'economia de les Illes Balears. Però jo crec que efectivament no és això el que vostè vol dir. El que vostè vol dir és que perquè tenim un sector públic autonòmic inhibit, permetem que l'economia funcioni. I jo crec que això es contradia d'una manera flagrant amb el fet que la despesa pública autonòmica és una petita part de la despesa pública general en aquesta comunitat autònoma. Per tant, aquí el que tenim no és un govern ideal liberal, que deixa funcionar l'economia, no. Tenim una economia que funciona per uns factors objectius, que ara no és qüestió d'entrar en el seu detall; un sector públic significatiu que ve d'altres administracions, de l'administració pública de l'Estat i de les corporacions locals, no tan significatiu com a la resta de l'Estat, però sí significatiu; i efectivament uns pressuposts autonòmics inhibits, i que tenen un paper irrellevant, un paper bastant modest dins el conjunt de l'escenari. Jo crec que això és la situació objectiva,

Inhibit i poc rellevant vol dir políticament o socialment neutre? De cap manera. Aquest paper de l'Administració autonòmica, aquesta orientació que vostès li donen, té una clara orientació política i social, unes clares conseqüències des del punt de vista polític i social, per dues vies: per omissió, perquè vostès renunciïn a incidir sobre determinades problemàtiques i a complir -en bona mesura, almanco, no d'una manera total, com és lògic- una bona part del paper propi del poder públic: desigualtats socials, defensa del sistema ecològic, reequilibri econòmic i territorial, això per omissió; i per acció, perquè l'orientació dels pocs recursos que vostès manegen i administren és claríssima, i vostè l'ha explicada perfectament avui, i també la va explicar perfectament l'any passat en aquest mateix parlament. Vostè va parlar que estam obligats a administrar bé aquests pocs recursos que tenim, els pocs doblers, limitadíssims recursos que tenim; tenim pocs doblers per tractar la feina típicament pública lligada al món de les infraestructures i al sector privat, Això ho diu vostè quan fa un resum global de l'orientació pressupostària. Efectivament, vostès tenen com a eix fonamental de la seva actuació pressupostària invertir en infraestructures i fer aquelles actuacions que permetin al sector privat, a la maquinària econòmica funcionar. És a dir, vostès entenen l'administració autonòmica com una espècie d'aparell d'aquests de tirar oli a la màquina, i vostès tiren oli en la mesura dels escassos recursos que manegen. Això és la seva filosofia pressupostària. Jo no dic si és bona o dolenta, jo dic simplement que és distinta de la nostra.

Dit això, diré que a nosaltres ens sembla dolenta, perquè significa que quan vostè diu que els seus objectius teòrics són -avui mateix- justícia social i desenvolupament econòmic, això no és així. El tema de la justícia social i el tema mediambiental queda subordinat a l'altre. Per tant la seva inversió pública -i lament per falta de temps no poder expressar totes les dades que tenia preparat aportar a aquest debat- es redueix en valors reals un 2,5%, i el creixement d'aquesta inversió pública es concentra en unes poques funcions, com són les carreteres, el sanejament i el turisme, que absorbeixen un 51% del total de la inversió en front del 46,7% de l'any 95.

Quan vostès inverteixen en carreteres no inverteixen en manteniment de carreteres, que està en unes *ratios* molt per davall d'allò desitjable quan inverteixen recursos, i quan fa sanejament, pensen en fer una depuració que permeti tenir unes platges de qualitat perquè vinguin més turistes, no parlen d'una depuració terciària que permeti tenir una política hidràulica més adequada, i permetre evitar temes com el de les plantes dessaladores. En aquest sentit hi ha dades com la Conselleria d'Obres Públiques es va plantejar un programa d'inversió en terciària desitjable, un horitzó a 10 anys, que l'any 96 s'incompleix i és impossible de complir amb les inversions que es fan en depuració terciària.

La producció de béns públics de caràcter social és el 29,78% del total del pressupost, la qual cosa implica que en termes homogenis, és a dir comptant les transferències als consells, el pes de la despesa social en el conjunt del pressupost minva un 2,25%; la qual cosa és particularment, a més, en un context del pressupost regressiu. Hi ha dades relatives que aquesta despesa, en concret en acció social, està inflada en la memòria. Vostès inclouen conceptes que no són propis d'acció social, com és el tema de formació; i vostès inclouen partides finalistes, que vénen en funció de convenis amb l'Estat, i que si es tenguessin en compte aquestes dues qüestions, veuríem que aquest 8,69% en acció social -no en despesa social general- no seria un 8,69% sinó bastant menys.

En tema d'ajuda al desenvolupament -i acab ja, Sr. President-, vostès augmenten fins al 0,23%, després del compromís adquirit pel president del Govern de durant aquest mandat arribar al 0,7. Jo he fet el càlcul, i al ritme amb què vostès incrementen aquesta aportació d'ajudes al desenvolupament enguany, l'horitzó a aquest ritme no és l'any 99, l'horitzó és l'any 2002. Per tant, no sé si això em fa dubtar si aquesta voluntat política realment es durà a la pràctica o no; i en tot cas, de veritat que en un context econòmic i de solvència econòmica d'aquesta comunitat, que vostès siguin avars en una partida com la del 0,7, la veritat és que em sembla políticament, social i personal desagradable. I ho vull dir de bon de veres, em sembla desagradable.

Vostès són avars també amb el tema dels consells insulars, així com tracta el finançament la llei d'acompanyament, que debatrem en tot cas avui capvespre. Hi ha reduccions, clar, qualcú ha de pagar aquesta reducció global de la despesa; què la paga? Rehabilitació, que passa d'un pressupost de 100 milions a 95 milions; patrimoni arquitectònic, de 100 a 52; manteniment de parcs naturals, de 60 a 25; neteja d'espais naturals, de 8 a 3,5. Vostès no troben doblers per fer coses tan elementals com una campanya de vacunació de tots el nadons d'hepatitis B, que serien 15 milions; no troben doblers per fer una campanya idèntica entre els nadons d'aquesta comunitat sobre l'*Hemofilus influenza*, que serien 22 milions, però que té unes conseqüències dramàtiques, malgrat tenir aquest nom una mica còmic. Vostès no troben doblers, 7,8 milions de pessetes, per oferir a totes les embarassades d'aquesta comunitat la prova de la sida gratuïtament, i així evitar tal volta que la incidència de la sida sigui molt més alta que la del conjunt de l'Estat. Parl ja de partides absolutament ridícules, però vostès no han trobat doblers per a això.

Per això, quan es parla de pressupost restrictiu, quan es diu "que bé, hem estalviat un dret respecte del 93 sobre 100 pessetes", qualcú ho ha de pagar. Ja veim qui ho paga, quines partides ho paguen, i quins criteris ho paguen. I efectivament, el suport transitori comunitari passa de 80 a 100 milions, però vostè s'oblida de dir que el suport transitori comunitari el primer any, i com a inici, necessitaria com a mínim 200 milions, i probablement l'horitzó serà encara major; i quan vostè diu 100 milions, deixa fora del suport transitori comunitari la meitat dels potencials usuaris.

Per tant, vostès tenen una concepció immoderada...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat, si em permet, li comunic que aquesta presidència ha dit que seria generosa, però du ja 6 minuts sobrepasat el temps reglamentari.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

30 segons i acab.

Vostès són immoderats en el seu afany de moderar la despesa. Tenen un immoderat afany de ser moderats. Vostès tenen uns criteris absolutament economicistes, extraordinàriament economicistes en el disseny del pressupost; i economicista vol dir, perquè tothom ho pugui entendre, que això és un pressupost al servei fonamentalment dels que més tenen des del punt de vista econòmic, i d'esquena a la immensa majoria dels ciutadans. Per tant, des d'aquest punt de vista Esquerra Unida demana la devolució d'aquests pressuposts al Govern. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Per part del Govern té la paraula el conseller d'Economia i Hisenda, Sr. Jaume Matas.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Grosske, si Esquerra Unida, un partit amb una oferta, jo crec que tan ideològicament diferent a la del Partit Popular, no volgués la devolució, no aquest presentat aquesta esmena de devolució del pressupost que ha confeccionat aquest govern, la veritat és que seria molt estrany; cridaria l'atenció almanco. També és veritat que Esquerra Unida en les seves concepcions de la política, respectables lògicament dins el marc d'una democràcia, però diferents, estigués d'acord amb aquestes polítiques que presenta aquest projecte de pressupost, seria com a mínim també sorprenent.

Per tant, jo he de reconèixer que la seva postura aquí és una postura lògica, coherent, i malgrat que sé que serà molt difícil, per no dir impossible, que pugui arribar a convèncer-lo, vull intentar almanco defensar la nostra postura, defensar aquest projecte. sí vull fer-li un reconeixement, que no crec ni que a vostè li faci bé, ni a mi probablement tampoc, però vull fer-li perquè ho sent; i és el reconeixement del nivell de la seva intervenció. Crec que aquest nivell de discussió que vostè entaula aquí és un nivell que consider que representa el que és un projecte de pressuposts d'aquestes característiques, i ja hi serem a temps, sense cap dubte, de poder debatre les esmenes parcials si aquestes esmenes a la totalitat són rebutjades en el dia d'avui.

Per al Govern balear efectivament el punt de partida és que qui crea riquesa és la societat, és el conjunt dels treballadors, el conjunt dels empresaris, és en definitiva la iniciativa privada. Per tant no volem cap paper que pugui substituir ningú. Nosaltres tenim la sospita que quan es produeix una inversió a un lloc per qualsevol privat és perquè hi ha expectatives de rendibilitat. Per tant amb aquesta interpretació, també al nivell que vostè ha fet, quin és el paper que té l'administració? Des del nostre punt de vista fonamentalment tendria tres papers: en primer lloc seria el de prendre aquelles mesures reguladores de l'activitat, per exemple el benefici comú en aquests moments per al desenvolupament econòmic del nostre territori és que no s'incrementi l'oferta de places turístiques, almanco dins el sector de baixa qualitat; doncs tot i aquest paper es pugui desenvolupar dins l'àmbit competencial normal d'actuació.

Però en segon lloc, a més d'indicar quines són aquestes regles del joc -això és un paper essencial que fa el Govern-, actuam com a motor econòmic, el que passa és que probablement amb una altra interpretació que la que vostè ha pogut llegir al llibre de la memòria; és a dir, nosaltres parlem de motor de transformació, és a dir no parlem probablement d'un motor intervencionista com el que vostè ha interpretat en aquesta memòria, nosaltres actuam com un motor a tots aquells sectors socials, culturals, on no existeix aquesta rendibilitat econòmica, i actuam amb la intervenció en les regles del joc per allò que consideram que és benefici de la creació de riquesa general. Què fa un govern reforestant?, què fa un govern fent habitatges socials, si lògicament són matèries no rendibles?, què fa un govern millorant el transport públic, millorant un projecte de tren? Fa allò que no és rendible econòmicament, però sí socialment: Autopistes, depuradores, fomentam el comerç mitjançant un pla de comerç, i feim el mateix amb la indústria.

En tercer lloc, feim una feina de promoció econòmica, feim que una gent que no té perspectiva de les possibilitat de mercat a un moment determinat, ho pugui entendre i es pugui afegir a aquest corrent que es produeix en tot el mercat. Feim que un senyor que tal vegada no coneix les possibilitat de vendre a l'estranger, pugui aprofitar aquest corrent, i després, lògicament, jugar amb el seu risc. Aquest paper afecta la dotació que vostè vulgui. Aquest paper fins i tot probablement afectaria tot el finançament que vostè hi volgués ficar, tot. Un govern del Partit Popular, fins i tot un govern d'Esquerra Unida o de qualsevol altre partit polític pot fer això amb els doblers que vulgui, amb 56.000 milions, i probablement amb 500.000 també.

Per què, idè, nosaltres només prenem aquesta acció de vincular aquests papers als 56.000 milions de pessetes disponibles? No perquè creguem que no existeixen aquestes demandes per 500 milions de pessetes, que poden existir, sense cap dubte; sinó que ja no es gasta més perquè nosaltres creim que hem de sostenir la filosofia en aquests moments, i després de ja haver assolit uns nivells d'endeutament en aquesta comunitat autònoma en els anys passats, de gastar el que tenim. En aquest moment creim que el perjudici de segons quin tipus de nivell d'endeutament, jo això ho he dit a la meua exposició, vostè em cridava l'atenció en el sentit que creia que el deute no és dolent per ell mateix; tampoc no és bo per ell mateix, jo ho he dit a la meua exposició, he dit que per exemple a mi la inversió a deute en depuradores em pareix una inversió imprescindible, i d'ha de fer amb deute, i és imprescindible per a aquestes illes. És ver que vostè ha dit per quin raonament és el meu, i tal vegada el seu és distint, efectivament; però és un deute que crec que és imprescindible, i que gaudiran probablement totes les generacions futures, perquè una depuradora es fa una vegada per la vida, és com el que es compra un pis, que se'l compra una vegada per la vida; efectivament, el que es compra una rentadora o es compra un cotxe de vegades s'endeuta, però ha d'anar alerta, perquè sap fins a quin nivell es pot endeutar, i el que sap és que tal vegada no pot comprar un Mercedes, si les seves possibilitats no l'hi permeten.

No hem de defensar, per tant, l'acte que nosaltres consideram més insolidari, que és el fet de gastar avui en determinades coses que hauran de pagar els que vénen després. L'Estat espanyol, jo insistesc, és que és un exemple: Vostè deu més d'un milió de pessetes, perquè l'Estat espanyol l'ha gastat, a més del degui particularment.

Vostè, Sr. Grosske, ha esmenat a la totalitat, i ha dit que aquesta contenció de la despesa social que es fa en aquest exercici, efectivament de contenció, que presentam en aquest projecte de pressupost, creu que és un exercici que es fa en contra del que seria la despesa social. Miri, jo li reconec, també utilitzant una altra vegada l'exemple personal, que pugui existir una necessitat dins una família de dins qualsevol exemple d'aquestes característiques, d'intentar donar el que és millor per als seus fills i per a la seva família. Alguna cosa pareguda passa amb la despesa social. Però nosaltres, i amb això no estic d'acord, crec que feim un esforç molt important en l'atenció d'aquest tipus de despesa; i jo crec -i si puc, tendré temps probablement amb tot el dia d'avui de convèncer-lo- que la despesa orientada cap al que vostè anomena "acció social", és una despesa àmplia, i que recull un esforç decidit del Govern. No puc estar d'acord amb el fet que vostè em rebutgi de pla que 1.000 milions de pessetes que nosaltres destinam a formació per aquest exercici no té implicació social, i molta, moltíssima. La formació, en una molt gran part, és acció social; i probablement -i amb això he de reconèixer fins i tot una sensibilitat dels sindicats en la negociació d'aquest tipus de temes- sigui una de les formes avui més intel·ligents de fer acció social, almanco dins el món del treball. Nosaltres quan parlem de creació de riquesa sempre parlem de la necessitat de distribució d'aquesta riquesa entre tots els sectors socials, mitjançant la feina que més a mà té l'administració o el teixit econòmic, que és sense cap dubte la possibilitat de creació de llocs de feina; i probablement

estam d'acord que és la forma més immediata de poder realitzar aquesta distribució de riquesa entre tots els estrats socials i entre tots els sectors econòmics. Precisament la possibilitat de poder, per una part que la gent que no té accés al món de la feina, la gent que pel que sigui ha quedat fora d'aquest món de la feina, pugui tenir qualque possibilitat d'entrar-hi, jo crec que això és una clara política d'acció social, i a més intel·ligent, i que estalviarà a més, malgrat fos egoista, lògicament en aquest cas per a l'Administració central, que seria la beneficiària, i no nosaltres, però malgrat que per al sector públic fos simplement una actuació egoista, estaria millorant l'erari del sector públic, perquè estaria estalviant una sèrie de despeses. Per una altra part, també possibilitar que determinada gent que ja està dins el mercat laboral tenguí possibilitats d'incrementar la seva posició, el seu valor afegit a la seva productivitat, també creim que és un esforç molt important. Per al Govern, per tant, és prioritària aquesta formació.

Sobre el tema de la depuració terciària, deixi'm que li digui que és un tema que, com he explicat abans al Sr. Balanzat, en el qual es fa una política adequada; i jo estic segur que tots els membres del Govern i tots els membres del Govern balear estarien d'acord que el tema de la depuració terciària és un tema molt important. És que hi estam d'acord. El que passa és que no es pot anar més aviat, és que és un tema complicat i difícil, i que exigeix molts de recursos financers. Però jo li posaré l'exemple perquè quedi clar, i li assenyalaré la diferència, Sr. Grosske: La Unió Europea ha legislat i exigeix per a tot l'Estat espanyol i per a tota la Unió Europea la legislació en depuració d'aigües que les Illes Balears teníem l'any 1994. Per a la resta de l'Estat espanyol en aquest moment el gran repte és la depuració secundària, i nosaltres parlem de terciària. Jo crec que aquesta és la diferència qualitativa important. Espanya està avui encara amb el repte de la secundària, i nosaltres ja parlem de terciària. Em pareix una matisació molt destacable.

El 0,7 del tercer món, jo crec que vostè no té perquè dubtar de la paraula del president d'aquesta comunitat autònoma, quan li exposa que precisament té aquest compromís. També li vull recordar, si ens posam a realitzar mesures, que l'increment que s'ha produït del 0,7 del tercer món respecte de l'any anterior ha estat d'un 50%. Tot depèn des d'on es miri la botella, naturalment, però crec que ha estat un esforç important... Sí, Sr. Pons.

El tema del suport transitori comunitari, exactament igual. Parlem d'una competència que no és de la Comunitat Autònoma. L'any passat ja estava així, precisament per això es realitza aquest tipus de transferència. És una ajuda a l'administració que ha de ser l'executora d'aquest suport transitori comunitari. Assumesc efectivament la xifra que vostè ha donat inicialment, d'aquests 200 milions de pessetes, però l'administració pública fa la seva aportació.

I per acabar li vull dir, Sr. Grosske, que crec que el tema de l'acció social és un tema que no és exactament així. És a dir, jo crec que amb dades objectives, el pes de l'acció social en aquest pressupost és un pes superior al de l'any anterior. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. En torn de rèplica, Sr. Grosske, té vostè la paraula.

EL SR. GROSSKE I FIOL:

Moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Matas, jo crec que no hi ha dificultats per anar constatant amb tranquil·litat i amb esperit democràtic les diferències d'orientació política que efectivament existeixen; diferències que no abasten determinades qüestions que sí m'agradaria puntualitzar. Nosaltres reconeixem el paper que correspon al conjunt de la societat per a la creació de la riquesa d'una comunitat, i efectivament el paper de l'administració pública és un paper de regulació de l'activitat econòmica, de foment d'aquesta activitat econòmica a partir d'una sèrie de mecanismes al seu abast, i també d'intervenció en determinats àmbits on la iniciativa privada no arribi, i el benefici social d'aquesta intervenció resulta evident, almanco pels que governen.

A partir d'aquestes coordenades bàsiques, efectivament jo crec que sempre hi haurà un desacord en l'orientació política de les prioritats, perquè vostè i vostès sempre tendiran a carregar la mà sobre la creació de les condicions necessàries per al creixement econòmic, i nosaltres sempre tendirem a carregar la mà sobre la correcció dels desequilibris socials i mediambientals, perquè nosaltres desconfiarem més que vostès respecte de la capacitat del mercat, i de la capacitat del desenvolupament econòmic fora intervenció de l'administració pública per corregir aquests desequilibris, i ens sentirem representants d'aquells que pateixen els desequilibris socials, i dels que pateixen els inconvenients mediambientals.

Jo crec que això és evident, aquesta constatació de diferència de sensibilitat, i en altres circumstàncies la veritat és que m'hagués estat més difícils defensar les meves posicions, perquè efectivament a un moment de recessió econòmica, a un moment on les institucions públiques es troben amb enormes dificultats per dur endavant els seus pressuposts, tenir determinades sensibilitats és realment més costós en termes globals; i vostè em podria haver apel·lat amb el fet que no podem arruïnar-nos, no podem hipotecar les generacions futures; però la veritat és que enguany vostès m'ho han posat excessivament fàcil; és a dir en el context en què es duen a debat del Parlament aquests pressuposts m'ho posen excessivament fàcil. Amb una conjuntura econòmica de creixement extraordinàriament favorable en termes de producte interior brut, amb una taxa d'endeutament com la que té aquesta comunitat autònoma, la veritat és que no s'explica, o es molt difícil d'explicar, crec jo, al conjunt dels ciutadans, aquesta exacerbació dels criteris de contenció de la despesa que fan vostès; perquè vostès no és que mantinguin un estatus, és a dir, és que jo quasi em reclamaria del Partit Popular de l'any passat, ja apurant-me una mica. És a dir, em conformaria que no davallassin objectivament la pressió fiscal, que no davallassin la despesa pública, és a dir *virgencita, que me quede como estaba*, i així almanco tendré tota una sèrie de recursos per subvenir una sèrie de problemes. I resulta que vostè, amb la seva ortodòxia neoliberal, a la qual abans he al·ludit, em deixa sense aquests recursos i em du cada vegada més estret. Jo no sé si l'any 97 o l'any 98 encara haurem d'estirar més la corda.

Si nosaltres duguéssim endavant aquests pressuposts, i quan veim que aquesta ortodòxia neoliberal deixa de ser un terme de debat parlamentari i es tradueix en el fet que en aquest pressupost concret, en aquests toms blaus es diu que hi haurà menys doblers per a parcs naturals, menys doblers per a patrimoni arquitectònic, jo la veritat és que em sentiria molt malament de dur-los a aquesta cambra, de veres, em sentiria malament. I si no s'accepta les nostres esmenes respecte de les campanyes de vacunació, jo em sentiria molt malament si gestionàs aquests pressuposts o els dugués endavant.

I respecte de la gestió del salari social, és competència dels consells insulars, però l'aportació dels recursos correspon a la Comunitat Autònoma, al marge que hi hagi consells com el de Mallorca que facin una aportació. Per tant l'abast en aquest tema és difícil d'assumir políticament, de veres, perquè parlem de quantitats irrisòries dins el conjunt; i pensar que no es té una actitud mínimament generosa, de dir "idò, vinga, anem a cobrir el conjunt de necessitats d'una cosa com el salari social" que, al final, aquesta cambra ha establert que era un servici que s'havia de donar als sectors més necessitats de la nostra societat, estirar la corda amb aquestes coses, la veritat és que jo crec que no hi ha ni ortodòxia liberal ni criteri polític que ho justifiqui. I clar, la qüestió del 0,7, vostè em pot parlar que s'ha incrementat un 50, o un no sé què. Si un parteix de molt avall, és molt fàcil pujar cinquantes per cent d'aportacions. El fet és que el raonable seria que el Govern digués que estam al 0,15, volem arribar al 0,7 en tres o quatre exercicis pressupostaris, dividim l'esforç. No és el que fariem nosaltres, nosaltres posaríem el 0,7 ara mateix. Però ni tan sols fer una distribució equilibrada de l'esforç entre els diferents exercicis, aquesta avarícia, tractant-se d'aquest tema, nosaltres la veritat és que no ho entenem. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tancar aquesta qüestió, Sr. Conseller, té vostè la paraula.

EL SR. CONSELLER D'ECONOMIA I HISENDA (Jaume Matas i Palou):

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Grosske, permeti'm almanco només introduir un petit matís sobre el tema de la carregada de la generació d'activitat econòmica i de riquesa i la seva distribució, que vostè deia, com a partit. El matís és molt simple, cregui'm que per poder distribuir riquesa primer s'ha de produir. Si no es produeix la riquesa no hi ha cap possibilitat, ni el govern més d'esquerres del món té cap possibilitat per fer una política real de redistribució que sigui almanco efectiva.

M'ha trastocat una mica vostè les meves teories, almanco les que jo he estudiat dels cicles econòmics, perquè la veritat és que quan s'estudien les teories dels cicles econòmics, precisament les ideologies més d'esquerra tendeixen a tenir una participació activa del sector públic a la fase baixa del cicle, perquè consideren que el sector públic és motor, i al revés a la fase alta del cicle. En aquest moment en teoria estaríem a una fase alta del cicle, per tant el nostre comportament també hauria en aquest moment de concordar amb el seu. Permeti'm que li digui que moltes de les qüestions que vostè planteja, sobretot al final de la seva intervenció, poden ser objecte d'un debat mitjançant esmenes parcials. En aquest moment lògicament tractam un tema de rebuig general al projecte. Si aquestes qüestions es poden contemplar en esmenes parcials, tal vegada no és necessari rebutjar el projecte en la seva totalitat.

Crec que vostè està equivocat en el tema del finançament del suport transitori comunitari, perquè vostè fa aquí un axioma que el suport transitori comunitari l'ha de finançar la Comunitat Autònoma que és totalment incert. Això no és ver. On ho posa? Això no és ver. I a més, doni'm un sol motiu, un, perquè ho hagi de finançar la Comunitat Autònoma i no l'Administració central. Li repetesc, per si el Sr. Pons no li deixa sentir: Doni'm un sol motiu pel qual no ho ha de pagar l'Administració central i sí les autonòmiques; perquè l'origen inicial de la competència és estatal, dic jo.

De totes maneres permeti'm per acabar, Sr. Grosske, que li digui que efectivament filosofies diferents, és cert; programes polítics diferents, és cert, ho corrobor; però tal vegada els resultats siguin explícits. Polítiques diferents, sí, però els resultats de les Illes Balears són aquí, en aquest nivell de creixement, i avui la comunitat autònoma que és capaç de generar més riquesa i més ocupació de l'Estat espanyol. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Conseller. Per fixar la posició del Grup Popular té la paraula la seva portaveu, Sra. Maria Salom.

LA SRA. SALOM I COLL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En aquest cas, com a Grup Parlamentari Popular, he de fixar la postura respecte de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup d'Esquerra Unida, en concret pel seu portaveu, el Sr. Grosske; i evidentment estam davant un debat de filosofia pressupostària, d'un model i d'un altre model; el model en aquest cas d'Esquerra Unida i el model del Grup Parlamentari Popular. Crec que és evident que els plantejaments són diferents, que nosaltres creim i apostam d'una manera decidida, i creim que és important el fet que el sector públic representi poc dins el producte interior brut de la nostra comunitat autònoma; és a dir que el sector públic representi poc dins el conjunt de la nostra comunitat autònoma. Nosaltres creim que qui ha de ser el motor, qui ha de dur la iniciativa de l'economia a les nostres illes ha de ser evidentment la iniciativa privada. Dos plantejaments diferents, però, com deia molt bé el Sr. Matas, ens hem d'atendre un poquet als fets, als resultats d'aquest model a la nostra comunitat autònoma. I què passa aquí, a Balears?, doncs que som la comunitat d'Espanya que té menys atur, que som la comunitat d'Espanya que creix més, i que som la comunitat d'Espanya que cream més lloc de feina. Jo crec que això són una sèrie de punts importants, d'uns resultats d'una política aplicada any rere any a la nostra comunitat autònoma.

Jo crec que la filosofia dels nostres pressuposts és una filosofia clara. Crec que són uns pressuposts responsables, on intentam administrar de la millor manera possible el que tenim. És a dir, a Balears, la Comunitat Autònoma a l'hora de confeccionar els pressuposts té uns ingressos, els ha equilibrats amb unes despeses, i enguany crec que s'han marcat un punt important, i és intentar no demanar un sol duro de préstec a les distintes entitats financeres. Hem intentat amb aquest pressupost aprofitar al màxim els nostres recursos, els recursos propis de la nostra comunitat, i la part evidentment que ens ve de finançament de Madrid; i intentam administrar aquests doblers amb austeritat i amb eficàcia, i intentant escoltar totes i cadascuna de les prioritats que vénen marcades per part de les distintes conselleries. Però el model és clar: qui ha de dur la iniciativa a la nostra comunitat ha de ser l'iniciativa privada.

No obstant això, amb aquests pressuposts es veu, crec jo, d'una manera clara que tots aquells punts on no pot arribar la iniciativa privada, el Govern balear amb aquest pressupost du el motor, du la iniciativa, com podria ser en temes de reforestació, que s'hi dedica una partida bastant important; com podria en temes d'habitatge social, com podria ser en temes de millora del transport públic, com podria ser el cas del tren, que a títol d'exemple només diré que enguany estan contemplades una sèrie d'inversions, fins i tot d'adaptació i de millora de les vies del tren, en concret del recorregut de Palma fins a Inca; i aqueixa millora en les vies del tren fa més de cinquanta anys que no s'hi havia gastat ni una sola pesseta. Jo crec que això és important, que a determinats indrets, en determinades matèries on no pot arribar la iniciativa privada, en aquest cas sí que hi actua el sector públic. Jo crec que a aquests pressuposts de 55.000 milions del total de la despesa gestionada per la Comunitat és important el fet que la meitat es dediqui a inversions, jo crec que és un fet bastant important i que destaca, d'una manera jo diria clamorosa, entre els diferents pressuposts de les distintes comunitats autònomes de tota Espanya. Crec que en matèria d'acció social es fa un esforç decidit i bastant important, on es dedica al voltant d'un 10% del pressupost a aquesta matèria, i que en temes de formació crec que hi ha un gran pla de formació ocupacional, que és un gran pla d'implicació social, on participen d'una manera decidida i valenta els diferents sindicats, i que crec que compleix una funció social aquest pla de formació, on hi ha tot un conjunt de persones que estan fora del mercat laboral, i a través d'aquests cursos, de millorar la seva formació, s'intenta donar la possibilitat que puguin tornar entrar dins el mercat laboral.

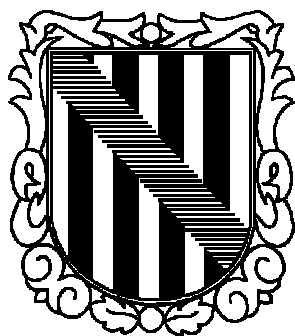
0,7%: Ja ho hem dit abans, el nostre grup parlamentari ens hem marcat un objectiu, i és que quan acabi aquesta legislatura, quan acabin aquests quatre anys, el Govern balear dedicarà el 0,7% del pressupost al tercer món. És una tendència, és un objectiu a complir en aquests quatre anys. Al pressupost de l'any que ve hi destinarem un 0,2%, 120 milions de pessetes, i nosaltres estam amb la voluntat que el Govern balear compleixi aquest objectiu que han assenyalat en distintes ocasions diferents portaveus del Govern.

En matèria de depuració s'han fet moltíssimes de coses, i intentaré posar un exemple, i és que el nivell de depuració que avui per avui el Govern balear té a la nostra comunitat autònoma, és el nivell d'exigència que la Unió Europea marcarà per a tots els països cara a l'any 2006, em pareix que és; amb la qual cosa jo crec que si l'any 1995 tenim un nivell de depuració que serà el que la Unió Europea exigirà l'any 2006, crec que en temes de medi ambient, en temes de protecció, en aquest cas de neteja de les nostres aigües, el Govern i en aquest cas el Grup Parlamentari duen una sèrie d'actuacions que crec que són bastant importants.

I per part nostra, Sr. President, res més. Crec que amb aquestes explicacions i amb aquest punt de vista que he explicat per part del meu grup, queda clar que no donarem el suport a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup d'Esquerra Unida. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. I arribats a aquest punt i a aquesta hora, se suspèn la sessió, que recomençarà a les quatre i mitja en punt d'avui capvespre. Moltes gràcies.



DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS

PREU DE LA SUBSCRIPCIÓ

Un any	2.000 pessetes.
Sis mesos	1.000 pessetes.
Tres mesos	500 pessetes.
Preu de l'exemplar	100 pessetes.

Redacció i Administració
 PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
 C/ Palau Reial, 16
 PALMA DE MALLORCA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma
